

MAGYAR NÉPLAP

FÜGGETLENSÉGI NEGYVENNYOLCZAS POLITIKAI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.

Előfizetési ára:

Egész évre 6 korona; félévre 3 korona.
Amerikába egész évre 9 korona.

Szerkeszti

BUDAY ALADAR

Kiadja a „PÁZMÁNEUM”
nyomda és irodalmi vállalat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., Köztemető-ut 8. sz.

A hó első számához rendes melléklet:
»Páduai Szent Antal Lapja.«

A munka szabadsága.

Budapest, május 7.

Az Országos Iparegyesület mult vasárnapi közgyűlésén Sztérenyi államtitkár nevezetes nyilatkozatot tett a munkáskérdésről. A munkapiac zilált viszonyainak rendezése ugyanis komolyan foglalkoztatja nemcsak a munkaadókat, hanem a kereskedelmi kormány is keresi a rendszabályokat, mik által a medréből immár messzire kicsapott munkáskérdést visszaterelhetné.

A munkabérek országos rendezése a kormánynak is lehetetlen volna, de annyit megtehet és annyit ígért körülbelül az államtitkár is, hogy a hatalmi kérdést az új ipartörvény kiküszöböli a munkáltatók és munkások közül és például lehetetlenné teszi, hogy a munkások egyik társuk kirekesztését követeljék a gyárból, műhelyből csak azért, mert például nem tagja valamelyik szervezett szakszerveletnek. A bővebb részletek majd hamarosan nyilvánosságra kerülnek, akkor megtehetjük észrevételeinket mi is róluk. Mert mikor az államtitkár azt is mondta, hogy a munkásokat az ily hatalmi kérdés által való veszteségükért más oldalon kárpótolni akarja az új ipartörvény, akkor már kihivta maga ellen és a tervezete ellen a mi kritikánkat, mert nézetünk szerint nem illeti meg kárpótlás a társadalom egyik osztályát sem olyan előnyök elmulásáért, miket nem törvény biztosított nekik.

Már pedig a munkásosztály hatalmi kérdései, valamint a munkások fölött való szakszerveleti bíráskodás nem alapszik törvényen, ha-

nem csak zsarnoki önkényen és visszaélés az egyrészt az egyes munkás gyengeségével, másrészt a munkáltatók szervezetlenségével, harmadrészt a kormányok eddigi felületességével.

Csak ki a munkásokkal, ipari vagy mezőgazdasági téren közelebbről érintkezni kénytelen, tudja, hogy egy-két évtized óta a munkáltató és a munkás viszonya csupa viaskodásból telik ki. Csak az tudja, hogy a sokszor szerződésen is alapuló viszony mennyi hiábavaló terhet ró az iparra, kereskedelemre, mezőgazdaságra és mennyi gyümölcstől fosztja meg a munkásokat. Még pedig mindig a jóra való, te-

hetséges munkást a gyarló és lomha kedviért.

Mikor a szakszerveletek megállapítják a munkabért a munkaidőt, a munka minőségét is a munkás számára, neki olyan feltételeket állapítanak meg, minek betartása miatt ő kevesebb keresetre tarthat igényt. A szakszerveletek például szigorúan tiltják tagjaiknak, hogy a munkás rokonai szakszerveletben egyszerre több irányú munkára vállalkozzék. Ez által elütik a mellékes keresettől és kisebb jövedelemre kárhoztatják.

Hogy az ilyen tilalmak mennyire ártanak és fájnak a munkáltatónak, azt egy rövid cikkben felsorolni nem is lehet.

A dánosi bűnpör főbb vádlottjai.

Kolompár Balog Tuta,
(a háromszoros gyilkos.)
Surányi Csoroszllya,
(Angyel.)

Surányi Ignác,
(Bihar, a vajda.)
Német Vrána,
(Trokár Marcsa)

Stojka Bajka,
(Lakatos János.)
Lakatos Julcsa,
(Luterna.)

RRÁS

gy zavarok-
sztaabb és leg-
ős szomszil-
Orvosi rende-
morra. — Ki-
a
Jalat Budán.

ácsfürdő

ő, Buda.

iszapfürdők,
t, gőzfürdők,
ó és gondos
ellátás felöl
1 a
gatósága, Buda.

Olcsó

eseh ágytollak

kiló új fosztott 12 K; fe-
ér, pehelykőnyű 18—
4 K; hóhéhr fosztott 30
—36 K; szállítás franko
tánvétél. Csere és visz-
zavevés a postai meg-
érintésével történhetik.
ACHSEL BECKEK, Lodes II
Pilsen U.p. Csehország

ÖZCSÉPLŐ-

KÉSZLETEK.

magánjáró lokomobi-
ok, használtak, gyá-
ilag javítottan, ked-
ező fizetési feltéte-
lekre szállit

EIFRIED HUGÓ.

BUDAPEST.

Matona József-utca 17.

Szőlő-

oltványok

kétéves gyö-

kérrel hi-

ányok pótlá-

sára és tele-

pitésre, sima

oltványok,

nemes vesz-

szók, ülte-

tésre és páro-

sításhoz leg-

jobb fajokban

Hegyi bor

kitűnő minő-

ségben kap-

ható

SZÉKELY A.

JÓZSEF,

Gyöngyös

Mikor pedig mi olyan károkat észlelünk, mik a munkás mellett az iparos, gyárost, kereskedőt és mezőgazdát is sújtják, akkor már nemzeti érdekről beszélhetünk, mert az iparos kára egyúttal az iparé is, a gyáros kára egyúttal a fogyasztóké is, a mezőgazda kárát megsínyli az egész ország népe.

Méltán kívánjuk tehát, hogy az új ipartörvény első sorban adja vissza a munkásnak szabadságát, hogy értelmi és tehetségi foka szerint ott és akkor vállaljon munkát szabadon, a hogyan jövedelmét legjobban tudja fokozni. Anglia, Franciaország már megérett arra, hogy a munkaidőt csak általában kívánja szabályozni, de nem oly értelemben, hogy a szakegylet tilalmat állíthasson a munkaórák számának fokozása ellen. Mert nálunk ezt megteszik. Nálunk a szakegyletek tiltják, hogy a munkás bizonyos számú úgynevezett különórát csináljon a hétben, mert ekképeleszi másik munkás elől a kegyeret.

Legott felöltik az ilyen intézkedésnek káros volta, ha meggondoljuk, hogy bizony egyik munkás csak magáért dolgozik, másik ellenben öt-hat tagu családjáért. Mért ne szabadjon annak a becsületes családapának külön vállalt munkateher által megszerezni a családjá élelmezésére és nevelésére szükséges több forintot, mért ne szabadjon neki egyáltalán annyit dolgoznia, mennyit megbír és akar?

Mikor az új ipartörvényt készíti a kereskedelmi kormány, tegyen ez irányban külföldön is tanulmányt, mert sok hasznos dolgot fog ott látni. És ha már megvert a sors keze azzal, hogy a külföld átkait csakhamar átültették munkásainkba, a túlhajtott forradalmi szociálisták, akkor jól fog történni, ha viszont a külföldről kínáló áldásos tapasztalatokat is átplántálja valaki hozzánk.

**Kérünk czimeket, hova
mutatványszámot
érdemes küldeni.**

Széchenyi Miklós gróf

püspök a Kath. Népszövetségről.

A kath. jellegű társadalmi mozgalmak között kiváló jelentőségű a Kath. Népszövetség. Kath. népünknek tömörítésére, valláserkölcösös, hazafias és gazdasági érdekeinek istápolására s védelmére, egy, mindent átkaroló szövetségnek szükségességél már régen érzik és óhajtják híveink. Legszen- tebb érdekeinknek: a vallásos és erkölcsös életnek, a hazának most már rendszeressé vált és soha nem szünetelő galád támadása pedig a leghatározottabb és megalkuvást nem tűrő ellenállást teszi mindnyá- juk kötelességévé.

Hazánk társadalmi és egyéb irá- nyu már küszöbön álló átalakulása int és sürget a kath. társadalmi szervezkedésre, nehogy a mai szo- moru jelenségeket ellenfeleinknek leplezetlenül hirdett gyászos tet- tei és rombolása váltsák föl. En- nek megállítására teljes erőnkől oda kell törekednünk, hogy ma- gyar népünk minden nemes igye- kezete, jogos kívánsága és érdeke, anyagi és erkölcsi javaiban való haladása a nemzetünket eddig szil- lárdan fentartó alapon: az egyház és haza kebelén találjon kielégi- tést, s ellenségeinek rövid életű prédájává ne lehessen.

Vigasztalással látom, hogy eme nemes célokat szolgáló Kath. Népszövetség már nálunk is számos helyen lelkes felkarolásra talált; hogy e Népszövetség mihamarabb és mindenütt elterjedhessen, szük- ségesnek láttam szervezetének rö- vidre vont ismertetését közölni, megjegyezvén már itt is, hogy a központi igazgatóság minden hoz- záfordulónak készségesen nyújtja a legteljesebb felvilágosítást s a teendőkre nézve szükséges utba- igazítást.

A Népszövetség célja a katho- likus társadalmi rend támogatása; a nép hiterkölcsi, társadalmi és gazdasági fejlődésének előmozdi- tása; a népnek védelme, oktatása, vezetése és szervezése. További célja a katolikus eszméknek a köz- és magánéletben való érvé- nyesítése és a vallás- és államelle- nes törekvéseknek visszaverése.

Ezen vallásos, népjóléti és haza- fias célok elérésére a Népszövet- ség népgyűléseket, szabadtanításo- kat, értekezleteket tart, hogy a né- pet és vezetőit az erkölcsi és gaz- dasági bajok forrásaival és azok orvoslásának módjával megismer- tesse. Folyóiratokat, röpiratokat küld

tagjainak, hogy azokat a fölmerülő gazdasági, társadalmi és politikai eseményekről és azon feladatokról, melyeket a viszonyok a Népszö- vetségre hárítanak, tájékoztassa. Kioktat a gazdasági, szövetkezeti ügyekről, vívmányokról, tűz- és jégbiztosítási módzatokról.

A központban Budapesten és le- hetőség szerint a vidéki nagyobb városokban is tájékoztató és védő népirodát szervez, hol a tag peres és peren kívüli, közigazgatási, ka- tona, biztonsági, hiteli, gazdasági, szolgálati ügyeiben felvilágosítást és tanácsot nyerhet. Az iroda a hozzá beérkezett és igazoltnak ta- lált panaszokat és sérelmeket a le- hetőség szerint orvosoltatni tö- rekszik.

A hitel-, fogyasztási, biztosítási és más gazdasági szövetkezetek szervezésében az illetékesek fel- szólítására tanácsos, tervezettel, nyomtatványokkal, ismertető elő- adásokkal szolgál, a nélkül, hogy a létesült intézmények önkormány- zatát korlátozná. Hasonló szolgál-atokra vállalkozik a szövetség tag- jai számára fölállítandó kath. tár- sadalmi egyesületek körül is.

Kifejleszti tagjai között az össze- tartozás érzetét és azokat egymás bajtársi támogatására és védelmére serkenti.

A szövetségnek tagja lehet min- den tisztességes katolikus férfi és nő, ki 16-ik életévét betöltötte és a szövetség céljaira évenként egy korona tagsági díjat fizet. Kisko- ruak csak törvényes képviselőjük beleegyezésével léphetnek be. A szövetség minden tagja a szövet- ség hivatalos kiadványait ingyen kapja. Minden, főntebb már elő- sorolt ügyben tájékozást és taná- csot nyerhet, ha aziránt 50 filléres válaszbélyeg bemellékelésével az irodát megkeresi.

A kath. Népszövetség vidéki igazgatásának szervei a csoport- vezetőik, helyi igazgatók és megyei vagy városi elnökök. — Kisebb helyen csoportosítható 25—30 népszövetségi tag magának csoport- vezetőt választ, kit a helyi igaz- gató erősít meg. Egy község vagy városrész csoportvezetői helyi igaz- gatót választanak, kit a központi igazgatóság erősít meg. A megyei vagy városi elnököt a helyi igaz- gatók megkérdése után az igaz- gatóság nevezi ki.

A Népszövetséget, mivel annak alapszabályait a m. kir. belügymi- niszter folyó évi január 25-én jóvá- hagyta, mindenki megalakíthatja. A központból (Budapest) kért gyűj-

tőivek
kat sa
körbe
alakítja
megvá
s a né
Ha az
lést le
vezető
megvá
az alap
A h
gyűlés
vetség
lenten
denko
Ha ol
zik, h
ígérke
sege f
küld r
esetbe
több
helyre
ségber
lés. A
a közp
osztás
is kül
ismert
előtt
megfe
dányo
fordul
dapest
ll. e.

A d
alatt e
rends
ellen;
erősen
ják, va
hát va
tása, v
Még a
Népla
kereke
bet va
czigán
világr
puszt
mellet
morba
irgalm
Én
világ
a Má
méla

töveken összegyűjti a tagokat, azokat saját lakásán, vagy iskolába, körbe értekezletre hívja és megalkotja a 20—25-ös csoportokat és megválasztja a csoportvezetőket s a névsort felküldi a központnak. Ha az egész községre terjedő gyűlést lehet tartani, akkor a csoportvezetőket és helyi igazgatót kell megválasztani. Más tisztviselőket az alapszabály nem ismer.

A hatóságnál csak nyilvános népgyűlést kell bejelenteni. Népszövetségi értekezletet nem kell bejelenteni. A gyűlés lefolyása mindenkor bejelentendő a központnak. Ha oly nagy érdeklődés mutatkozik, hogy a gyűlés nagy arányúak jöhetnek és idegen szónok szükségére forog fenn, a központ ingyen küld megfelelő embert. Ebben az esetben azonban kívánatos, hogy több község répe gyűjtessék egy helyre, vagy két szomszédos községben egy napon legyen a gyűlés. Az agitáció megkönnyítésére a központ kész beszédek és kiosztásra való ingyenes röpiratokat is küld, melyek a népszövetséget ismertetik. A gyűlés megtartása előtt ezen iratokért, főleg pedig megfelelő számú alapszabály-példányokért szükséges a központhoz fordulni (Kath. Népszövetség, Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. II. e. 17.).

A cigányok.

— Válasz egy cikkre. —
Irta **Domokos Incze.**

A dánosi iszonyu büntény hatása alatt egész országunk sajtója szigorú rendszabályokat sürget a cigány nép ellen; kivált a kóbor fajtáját szidják erősen és még azt is kétségbe vonják, vajjon ember-e? avagy, ha ember, hát van-e létjogosultsága, van-e hivatása, van-e joga a mi türelmünkre? Még a különben galambszelid Magyar Néplap is ily hangon szól róluk és kerekded indítványában nem kisebbet vall, mint hogy ki kell üzni a cigányt mind az országból, mint a világrészből, egész a lakatlan ós pusztaságba, hol dúvadak tanyája mellett tengesse életét ez a nyomorban megrögzött és gonoszságban irgalmatlan faj.

Én nagyon messziről szemlélem a világ harcát, noha különben itt élek a Mátra árnyában; de a kolostor méla csöndje és a czella négy fala

jobbán elvlaszt engem a nyüzsgő emberiség forgatagától, mint a mért-földek ezre választana. Aztán meg szorosán kirótt kötelességek is eltiltanak attól, hogy kivegyem részem a vásári zajból, melyet nagyvilági életnek mondanak. De azért látok, hallok sokat és véleményem csak volna arról is, mihez nyulni alkalmam nincsen. Így a cigányügyről is van gondolatom. Szerkesztő ur engedelmével ezt az egyet a nyilvánosság elé tárom.

Száz esztendőnél több immár, hogy lelkes nagy férfiak és vármegyék a cigányok letelepítésével foglalkoznak, azaz próbálkoznak. Hoztak ennek érdekében áldozatokat is, például csak József királyi herceget említem, ki vagyonán kívül a lelkéből is adott egy darabot nekik. Azonban sem a felkinált vagyoni könnyítésnek, sem a szívbéli szeretetnek nem volt annyi hatása a barna bőrű népre, hogy általuk megkedvelte volna a röögöt, hogy megszokta volna az állandó lakást, hogy megismerte volna a családi, nemzeti kötelék szentségét.

Keresem, talán megtalálom, e családok rugóját. És talán nem is rossz helyen tapogatok, mikor első sorban a nemzeti öntudat hiányát okolom a cigányok nomádságáért. Ugy érte ezt, hogy a cigánynak nincs vonás a lelkében, egyetlen hur se, mely őt a magyar nemzethez kötné. Jól mondja a Magyar Néplap, hogy ő nem lát mást a vidékben, mint az élelmet megkináló területet; előtte se megyének, se állannak határa nem szent, nem is veszi tudtul, ő mindenütt idegen, mindenütt csak járókelő, akár a mező vadja. Hogy talán nálunk sűrűbben fordul elő, mint másutt? azt sem tudhatjuk biztosan, mert Románia is bővelkedik a sors csapásában, melyet cigánynak hívnak, de sőt Anglia sem nélküli őket, a nomád, bolygó, műveletlen népséget, mely veszélyezteti a közbiztonságot. Már most, mikor a magyar világ belemarkol az ő szabadságába, függetlenségébe, és telepíteni akarja a cigányt, akkor az egyszerűen kimenekül ebből az országból, megy más világba, hol nem terveznek ellene ilyen hallatlan me-

rényletet. Mert ha meg is értené a cigány a letelepedés előnyeit, azt bajos vele elhítenni, hogy éppen ott telepedjék le, hová kényszerítik. Ő abban is az ősi szabadság szerint járna el: majd csak letelepedne valahol, a hol éppen kedve tartaná.

Azonban éppen ott, hol kedve jutna rá, nem szívesen látják a letelepedését. Onnan éppen elmarják. Fut hát tovább és folytatja a kalandozást hajléktalanul és családi kötelék nélkül. Családi érzeke viszont azért nincs, mert egyrészt könnyebb a kóborlás ilyen nyugos kötelék nélkül, másrészt, mert hiányzik belőle az ősök tisztelete, a holtak kegyelete. Nem tévedés, mikor a városok és falvak képződését onnan számítjuk, hogy az emberek kezdték kegyeletben tartani apáik csontjait és nem mentek messzi lakni onnan, hol azok hant alá kerültek.

A cigány nem ismer ilyen ragaszkodást a felmenőihöz, minthogy ivadékhöz sem vonzódik lélekből. Ha a cigányasszony megsiratja gyermekét, mikor a hatóság menhelybe viszi azt, az csak makrancz és faragatlan tiltakozás a joga dolgában, de nem szeretet.

Helyben kell hát hagyni, hogy bizony igen kevés tulajdonság van a cigányban olyan, mely emberhez méltóvá tenné őt. Ám azért mégis csak ember. Ezt letagadni vagy kétségbe vonni nem is lehet. Létjogosultsága van, hivatása is van. Sőt egygyel több feladata van, mint a jól nevelt nép fiának, t. i. nevelődnie is kell még.

Az már csak a főkérdés, hogy ki teljesítse vele szemben ezt a kötelességet? Ki legyen a cigánynép nevelője, oktatója? Az állam nem bír vele, mert kiszökik a határából; a társadalom nem bír vele, mert fittyet hány a tekintélyének; egyes községekből, ha keményebben fognák, odébb áll; az egyes embert, ha áldozatkészséget árul el, kiéli.

Nincs más senki, hanem csak csupán a katolikus egyház.

A vadak kultiválója. Az ember-evők szelidítője. A pogányok doktorja. A barbárok dajkája. A katolikus egyház, amelyik kinyújtja karját

akár a tulsó világrész legsötétebb sivataraiba is, hogy ott élő még barátságosabb emberfajokat megmentsen; a melyik nem kiméli legbátrabb bajnokait, hanem az izlám gyűlöletébe is belebocsátja őket, hogy pár év alatt elhínték az evangéliom magját, mely azután kikél és a boldogság gyümölcsét termi.

A magyar katolikus klérusra vár a feladat a cigányok nevelésére és emberré tevésére. A községek kikergetik őket, talán az állam is kiüzi, de az egyház nem tudakolja az ország határait, sem a községek szélső vonalait. „Menjetek és tanítsatok minden népeket”, tehát a cigányokat is, így szólt a parancs.

Eddig nem volt elégséges szívbéli melegség e célra, sem elégséges figyelem. Talán a dánosi nagy bűn megrázza Krisztus élőfáját és le fog arról hullani pár érett gyümölcs a cigányok javára, elszánt pásztorokat értek itt, kik utána mennének az eltévedt juhok és egész a tüskebörig mennének utána, nem törődve vele, hogy szur a tüske nemcsak juhok, hanem pásztorok is.

Örömet halljuk, hogy a távoli, vadak közt működő missziós telepeken néha magyar ember is szaporítja a babért. Még örömebb vendégek, ha az itt élő cigányok közt hallanók prédikálni az ifju magyar leviták egyikét, másikat és hirt vehetnének a haladásról, mit keze alatt ez a műveletlen népség megtesz.

Menelikről mondják, hogy egy ízben mikép továbbított (azaz visszajuttatott) országából egy protestáns híthírdetőt, ki egész hozzá tévedt le. Az ismeretes tiszta evangéliomot akarta ott prédikálni, hol pedig fejlett keresztény élet honol a kopt-keresztények hazájában. Mikor a négus elé járult, hogy ottani törvény szerint magát bemutassa, annak kérdésére nem mert megvallani utjának igazi célját, füllentéssel segített volna magán, mondván, hogy a zsidóknak akarja hirdetni az ő evangéliomát, nem másoknak. Menelik rászegzi szuró szemét, kiteríti magá elé a földabroszt és faggatja a protestáns hitbajnokot, hogy melyik or-

szágon át jutott el hozzá. Amaz mondja, hogy Török-, Görög-, Olasz- és Németországokon át vándorolt, mig ide ért, Skóciából indulván el.

— Törökországban nincsenek zsidók? — kérdi a négus. — És Olaszországban? Németországban? Hát Skóciában?

Miután persze az volt a válasz, hogy mindenütt vannak, még otthon is, Menelik megveregeti a prédikátor vállát és így inti-feddi:

— Tessék csak szépen visszamenni és otthon kezdeni a zsidók térítését. Aztán, ha majd ott elfogynak, akkor menni át Németországba; mikor ott kész: következik az olaszok, görögök és törökök földje, a sorrendben majd csak azok után jut ön el én hozzám, barátom.

Nem akarok e régi adomával nagyot mondani, csak annyit, hogy ime Európa testének kellős közepében él nomádul, pogányul, kulturátlanul egy népfaj, mely cigánynak mondatik ugyan, de csak ember ez is és minek a híthírdetőknak messzi keletre, délre vagy sötétbe menni, őserdőbe, őspusztákba, mikor Magyarországon a cigányok még nincsenek megtérítve.

A cigányok a katolikus egyházra várnak és a katolikus egyház kell hogy a cigányok elé menjen — tárt karokkal. Addig nem szűnik meg kérdés lenni a cigánykérdés, ameddig a katolikus egyház meg nem adja rá a kellő választ.

POLITIKAI VILÁG.

A tónörökös irodája.

Ferencz Ferdinánd trónörökös részére önálló katonai irodát szerveznek Bécsben, melyhez több vezérkari tisztet osztanak be egy tábornokkal az élén. A trónörökös már régebben átvállalta a katonai ügyek egy részét, melyet a király utasításai alapján végez el. — Ez az intézkedés is azt bizonyítja, hogy a Habsburgok még mindig csak a katonaságot tekintik létük alapjának. Csak katonai ügyekben

akarnak jártasok lenni, csak katonákkal akarnak jóban lenni. A népek, a nemzetek, a polgárság, az nekik nem sok súlyt jelent. Minő ellentétes ehhez képest és minő modern a német császár felfogása, a ki egyetemre járattja a trónörökös, jogot és közigazgatást tanul-tat vele, sőt, hogy alaposan ismerje a nemzete polgári életét, még hivatalba is küldi a belügyi miniszteriumba. Vajjon kiknek van igazuk: a Habsburgoknak-e, avagy a Hohenzollereknek?

Az önálló bankért.

Erdély közönsége mult vasárnap nagygyűlést tartott Tordán az önálló bank kiváságára. Részt vettek abban az összes erdélyrészi magyar képviselők. Ugyanakkor leplezték le Kossuth Lajos arczképet a székház közgyűlési termében.

A románok és a szoczialisták.

A nemzetiségi képviselők klubja egyidőben nagyon kereste a szövetséget a nemzetközi szoczialdemokrata párttal, kivált az általános választójog dolgában folytatandó harc idejére. Ezek a tárgyalások később megszakadtak, mert a román sajtó határozottan ellene beszélt. Szerinte a román nép istenfélő vallásos nép, mely sohasem fogadja be a szoczialisták nemzet- és valásellenes tanait. Nos, magyarom? A buta, elmaradott román, ime, mennyivel jobban meg tudja ítélni a dolgok igazi értékét!

A hivatalnokok lakbérére.

Az ideai költségvetésben hét milliót látunk felvéve oly czímen, hogy az összes polgári hivatalnokok lakásbérét az állam felemelhesse, mert az általános lakásbérrel a mostani lakáspénz nincsen arányban. Ugyanott az állami díjokok illetményét is emele az állam és ez évi másfél milliót jelent az állami kiadásokban.

Kossuth Nagyperkátán.

A fehérmegyei Nagyperkátán község mult vasárnap leplezte le Kossuth Lajos szobrát. Ez ünnepségre a kereskedelmi miniszter is lement és beszédében többek közt így szólt:

A szeretet nagy hatalom; ennek erejével hódította meg a kereszténység a világot, ennek erejével remélem én is elébbre vinni hazámat azon az uton, melyre édes atyám emléke a nemzetet buzdítja. Lehet, hogy ez az út hosszú, de akiben erős a hit, abban erős a

remény és én hiszem és remélem, hogy Magyarország egykoron olyan lesz, minőnek Kossuth Lajos álmodá. Hogy ezt elérhessük, föltétlenül szükséges az összhang a nemzet és koronás királya között. Ennek létrehozásán fáradozom én. Ebben fáradt sokáig az édes atyám is, de föltötte a sors másképp végzett. Azonban most más időket élünk és a hazafiság most már kötelességeket ró ránk, mint eddig. Teljesítsük ezeket egyesült erővel, mert a hazának nem a régi magyar átokra van szüksége, a széthuzásra, hanem az egyetértésre és összetartásra, kivált mikor olyan nagy átalakulások küszöbén állunk, minőkhöz most értünk el.

Mandátumok.

A nagybereznai kerület egyhangulag Rohonczy Lőrinczet választotta képviselőjének alkotmányparti programmal. — A kápolnai kerületben függetlenségi programmal Macki Emilt, a hevesi főjegyzőt jelölték, kit Kossuth ajánlott melegen.

Tüntetések Zágrábban.

A horvát székvárosban nem szűnik a forrongás. A rendőrség immár alig képes a rendet fenntartani. Kivált az egyetemi diákok zavarognak, mert a bán erélyesen gátolja a handabandájukat. Az egyetemi hallgatók közül háromszázötvenen már el is hagyták Zágrábot és Bécsbe, Prágába, Belgrádba mennek tanulmányaikat folytatni. A bán kijelentette, hogy nem zárhatja be az egyetemet, de a zavargókat szigorúan fogja büntetni. A diákságot a lázadó párthoz tartozó képviselők tüzelik. Például Zagorac képviselő így beszélt hozzájuk egy lakomán: »Pillanatig sem szabad habozni, hogy felségárulók legyünk-e, ha azzal hazánknak használhatunk!« E szó miatt az ügyészség vádat emelt a badar szájú politikus ellen.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház hétfőn kapta előterjesztve az idei év költségvetését, melyről nyomban jelentést tett a bizottság is. A költségvetésnek csupán néhány tétele tér el a tavalyitól. Azóta ugyanis meg van állapítva a közös költségek sorozata és ebből 9,272.605 korona esik Magyarországra. További kiadási többletet okoz a díjnokok fizetésének javítása és az állami hivatalnokok lakáspénzének emelése. A többlet itt tizenkét és fél millió korona. Ezekon kívül csupán kisebb eltérések vannak a költségvetés-

ben. — Ugyanakkor terjesztett be javaslatot az igazságügyi miniszter a birtokrendezésről, az országos ügyvédi nyugdíjintézetéről és arról a szerződésről, melyet Paraguay köztársasággal kötöttünk, hogy az odamenekült gonosztevőket ki kell adni a magyar bíróságnak.

Kedden mentelmi ügyeket tárgyalta a képviselőház. Egész sereg honatya volna bíróság elé citálandó, mert vád van ellenük. Nevezetesebb eset az Onku Miklós, Goldis László, Szucsú János és Pop-Csicsó István nemzetiségi képviselők dolga, kiket rosszban társaik, a többi nemzetiségiek minden áron oltalmazni kívántak a bűnük következményei ellen. Maniu Gyula kelt hevesen védelmükre és azt kockáztatta meg beszédében, hogy a nemzetiségi képviselőket csupán politikai bosszúból üldözik a bírák.

Nagy Dezső ügyes beszédben utasította vissza ezt a kába vádaskodást. Magyarországon — ugymond — senkinek eszébe se jutott, hogy a büntető törvénykönyv utján irtsák ki a nemzetiségieket. A nemzetiségi honaták folytonosan áthágják a törvényt és ezért sűrűn jutnak kalodába, de csak azért, mert vétenek a törvény ellen, nem másért. Nem a büntető törvény, hanem egy egészséges politikai fejlődés fogja elsöpörni a nemzetiségi lázongókat a politikai szinterről. A nemzetiségi képviselők és izgatók állandóan szembehelyezkednek a magyar állammal. Bolygó üstökösök ők, kik a zavaros időkben mint élősdiék tűnnek föl a politikai szemhatáron. (Zajos éljenzés és taps.) Elferdített tényállások alapján nem lehet közigazgatási kérdéseket politikai cselekményekké felfujni, mert nekünk is van nyitott szemünk a látásra. Tessék csak bátran a bíró elé állani, ha volt bátorságuk a bünt. tünre halmozni.

A képviselőház ki is adta a megvádolt nemzetiségi izgatókat, hadd feleljenek a bíró előtt vétkeikért.

Szerdán egy örvendetes törvényjavaslat benyújtásával kezdődött az ülés. Darányi Ignác beterjesztette a vízügyi beruházásokról szóló javaslatot, melyben évente 8 és fél millió koronát, összesen 192 milliót kér csatornák építésére. A terv szerint hajózhatóvá teszük csatornák segítségével a csallóközi kis Duna-ágot, a Vágat Gutától Komáromig, a Drávát Zákánytól Barcsig, a Marost Piskitől Szegedig. Érdekes a Duna-Tisza csatornának terve ebben a javaslatban. E szerint két csa-

torna lenne, egyik Budapestet Szolnokkal kötné össze, másik Duna-Harasztitól menne Csongrád felé. Bővebben majd még ismertetjük a terveket és leírjuk a kisebb folyók hajózási megoldásait is.

Miután még egynéhány mentelmi ügyet intéztek el, kezdődött az idei év költségeinek tárgyalása. Hoitsy Pál ajánlta változatlan elfogadásra a javaslatot, melyhez azonban a nemzetiségek erős vitára készülnek. Mindjárt meg is kezdte az okvetetlenkedést az aggastyán Polit Mihály, súlyos sértéseket dobálva a türelmes magyar nemzet fejéhez, melynek még az állami alkotó erejét is kétségbe vonta, mondván, hogy micsoda nemzet az, melynek sem önálló külügye, sem szabad hadügyi jogai nincsenek. Szerinte a magyar királyság csak közönséges tartományja az osztrák császárságnak és ilyesmit nyugodtan szabad mondani — a magyar törvényhozásban . . .

Hogy a nemzetiségiek tulságosan ki ne forgassák a tárgyalás rendjét, be fogják terjeszteni az első sürgősségi indítványt, mely tíz órás üléseket rendeljen el és péntektől már ilykép tárgyalják a költségvetést.

TÁRCZA.

A kiköltözött.

Édes hazám, Magyarország!
Szomoruan gondolok rád.
Most tudom csak mint szeretlek,
Mióta nem ölelhetlek.
Most tudom csak a távolba',
Hogy szivem hozzád volt forrva;
Váltam tőled. S vajj mit nyerek?
Hordozom a válás sebét.

Magyarország, édes hazám!
Te részedre szült az anyám.
— Ugy rendelte azt az Isten:
Honfium a honé legyen.
Honé legyen érte élve,
Majdan pihenőre térve,
Enyhe, csendes hantja alatt —
És én mégis elhagytalak!

Elhagytalak hűtelenül,
Mégbűnhődtem kegyetlenül:
Ide hoztam két karomat,
De szivem az o'thon maradt.

Otthon maradt s nincs reményem,
Hogy valaha ideérjen.
Hogy valaha ideérjen,
S karjaimmal együtt éljen.

Mindhiába! mindhiába!
Kit magyarföld szült világra,
Annak honán kívül más hon
Nincsen széles e világon.
Hogy hazáját elfelejtse,
Mosolyoghat a szerencse
Idegen ég alatt rája,
Haza vonja szive vágya.

Haza, ama drága terre,
Apái szülőföldjére.
Hol a nap rá vigan derül
A visszhangos hegyek megül.
Hol a legények s a lányok
A munkára versenyt járnak.
S kaszapengés, vidám ének,
Hangjai közt éldegélnek.

Édes hazám Magyarország!
Szomoruan gondolok rád.
Most tudom csak mint szeretlek,
Mióta nem ölhetlek.
Most tudom csak a távolba',
Hogy szivem hozzád volt forrva.
Váltam tőled. Vajj mit nyerek?
Hordozom a válás sebét.

Nincs egyéb és nem is lesz az
Óhajtasom: minthogy ezt az
Ország-világ rengeteget,
Hagyhassam a hátam megett.
S érzés — gondolatban tiszta,
Térhessek öledbe vissza.
Hű leszek, ha ezt megérem . . .
Isten engem nyg segéljen!

A kandur és a régi csésze.

Sehol a világon nincs olyan becse
és ára a régi porcellán holminak,
mint Tokióban, Japán fővárosában.
Különösen azokat a régi, kék zo-
mánczu, szép csészéket becsülik
nagyra, amelyeket ma már nem is
tudnak gyártani.

Egy-egy ilyen csészéért ezer yent
is megadnak a gyűjtők, de vajmi
ritkán tudnak belőle egyet fölfedezni.
Egy yen körülbelül négy koronának
felel meg a mi pénzünkben.

Nemrégiben egy tokiói porcellán-
házaló valahová vidékre igyekezett
és utjában betért pihenni valami fa-
lucskában egy paraszti házba. A hogy
a szobába lépett, egyszerre ideges

izgalom vett rajta erőt. A szoba egyik
sarkában ugyanis ott állott a leg-
remekebb kézománczu csésze, mit
valaha életében látott.

Egy királynő szalonjának lehetett
volna disze az a porcellán és a
kincset érő régiségből egy undok
kandurmacska falta a hulladékokat.

A házaló szeme csak úgy ragyo-
gott az izgalomtól, mikor számítgatta,
mennyiért tudná ő ezt a csészét el-
adni Tokióban. — Elhatározta, hogy
megveszi. De hogy fogjon az alku-
hoz? Ha a gazda észreveszi, hogy
nagyon vágyik a csészére, akkor tul-
magosra tartja az árát, vagy pedig
japáni gyanakodással mindjárt min-
dent megsejt és el se adja a csészét.

Sok pénze pedig nem volt a há-
zalónak, talán mindössze 8—10 yen
és ebben állott minden vagyona. A
házalók Japánban is csak szegény
emberek.

Ravaszul kezdte hát az alkut:

— Ehun, de szép macskád van,
gazda — és megsimogatta a falánk
állatot.

— Már mér? Csak egész közön-
séges falusi kandur ez, uram!

— Nekem nagyon tetszik, meg is
venném, ha eladnád.

— Nem eladó ez, uram! Bár hogy
csunya, de az asszonyom nagyon
szereti.

— Adok érte egy yent.

— Kérem szeretettel, nem lehet . . .

— Másfelet se sajnálók.

— Mondom, hogy nem szabad
eladnom, mert az asszonyé.

— Hivjad hát be az asszonyt.

Most egy hosszas alkuvás követ-
kezett, melybe az asszony pityergése
is beleszólt, végre mégis csak meg-
egyeztek öt és fél yen vételárban.

Mikor a macska a házaló kezé-
ben volt, a lehető legártatlanabb
arczczal odafordult a gazdához:

— Már most adj valami edényt
is, melyből az állatot etethessem. Jó
lesz talán ez a mostani csészéje is.

— Áh, de hogy gondolsz ilyet.
Csak nem fogod ezt a ronda csészét
magaddal czipelni? Eredj asszony
és hozz egy szép új csészét.

— Nem kell nekem új csésze,
kiáltott idegesen a házaló. Ezt már
az állat is megszokta és ha haza

érek, csak eldobom ezt a régi jó-
szágot.

— Nem, uram, ezt nem enged-
hetem. Jól megfizetted a macskámat,
illő, hogy új csészét adjak hozzá.

Most már igazán dühbe gurult a
házaló:

— Ne csinálj magadból bolond
miskát! Pazarolni a drága pénzt új
csészére, mikor itt az ócska és én
megelégszem vele. Szemétre ez is jó
lesz, mert otthon van nekem elég
csészém, ezt úgy se használnám.

— Neked talán igazán semmit se
ér ez a jószág, hát éppen azért hagyd
itt nálam. Nekem eddig mindig sze-
rencsét hozott: tavasz óta ez éppen
a kilenczedik macska, melyet jó áron
vásároltak meg tőlem erre járó uta-
sok, kik a csészéből enni látták . . .

A paraszt ravaszul hunyorgatott
hozzá a keskeny szemével, a házaló
pedig kénytelen volt új csészével,
rusnya kandurral és hosszú orral
tovább vonulni.

A pályaőr.

Elbeszélés.

Egy vasutas család életéből. (5)

János a szörnyű megpróbáltatások
tövises utját járta.

A falun végighaladva, a csendőrök
egy mellékösvényre tértek át és
ugyancsak nógatták foglyukat, hogy
szaporitáná meg lépteit, mivel a fel-
ingerelt nép nyomukban jár.

A pályaőr szót fogadott, de nem
válaszolt. Lelkiereje megtörött. Még
mindig maga előtt látta a keserűség
kelyhét, melyet oly rövid idő alatt
szinte fenéig kiürített. Valamikor
életét koczkáztatta egy emberért,
most meg a nép gyalázza és átkozza
öt. Sárral dobálták és megakarták öt
kövezni, mint valami veszett kutyát.

Mialatt eme bántó gondolatokkal
gyötörte önmagát, újabb zavaros,
értelmetlen hangok ütötték meg fülét.
Elsápadva állt meg, de nem meré-
szelt visszafordulni.

— Mi baja, jó ember? kérdék
tőle a csendőrök kíváncsisággal. —
A községiek zugnak mögöttünk. Előre,
előre, mert még utolérnek!

— Igen, előre, a mily gyorsan
csak tudunk! Oh, szegény gyerme-

keim! — sóhajtott a pályaőr. Meggyorsította lépteit, azt remélvén, hogy ezzel egy bánatos találkozástól szabadulhat. Felesége és gyermekei nem voltak tanúi elhurczoltatásának. Most se táruljon szemük elé az az iszonyu látvány. Hiszen megszakadna menten a szívük! De bármiként is iparkodott sietni, a mögötte felhangzó jajszó és keserves siránkozás mind tisztábban ki-vehető lett és csakhamar néhány gyermekhangot különböztetett meg: „apám! apám!”

Megfordult. És ekkor látania kellett a távolból édes anyját, kit felesége és a gyermekek támogattak. Mindannyian sirva nyujtották karjukat feléje.

A mit János ezen a földön szeretett és féltett, minden reménye és boldogsága itt volt együtt.

— Kérlek, barátaim, — könyörgött János szívhez szólóan, — álljunk meg egy pillanatra. Ott jön családom. A szerencsétlenek egész a városig követnének. Vegyék le rólam ezt a gyötrelmet!

— Igen ám, — mormogott az egyik csendőr, — de nem tudhassuk, hogy...

— Csak egy pillanatra szánjatok meg! Hadd mondhassak egy utolsó istenhozzádot nekik. Majd megnyugtatom és arra fogom rábírní őket, hogy hazatérjenek.

— Legyen! De gyorsan végezz!

Egy percz mulva az asszony és a gyermekek a férfi nyakában csüngtek és oly szenvedélyesen ölelték magukhoz, mintha soha többé nem akarnák elereszteni. A jajgatás ezalatt sem szünetelt. Végül János erőszakolt nyugalommal iparkodott nekik bebeszélni, hogy kétségbeesésük ok nélkül való. Csak azért kell neki most a városba menni, hogy ott még egynéhány felvilágosítását jegyzőkönyvbe foglalhassák. Egy-két napot talán ott kell időznie, de a bíró remélhetőleg gyorsan fog ve e végezni s mihelyt kiderül ártatlansága, a mi kétségen felül áll, nyomban visszatérhet szeplőtelen becsülettel. Megkérte őket, hogy ne kísérik most már tovább. A mit szeretetből iránta megtehetnek, az legyen Isten-

hez intézett foháskodás, hogy az igazságot mielőbb napfényre hozza. Ime, mindnyájuknak ad egy bucsucsókot, de utána tüstént térjenek vissza megnyugodva.

E beszédnek megvolt a maga jó hatása, mert a kis család megvigasztalódott és késznek látszott visszafordulni. Ámde midőn a pályaőr anyját átölelte és így szól hozzá: „Isten veled, Isten veled, édes anyám!” az öreg asszony ájultan terült el a földön. A zokogás erre elülről kezdődött s maguk a gyermekek olyan ijedelmet árultak el, hogy még a csendőrök is megilletődtek.

Veres János letérdelt anyja mellé és vízzel öntözte annak homlokát az egyik csendőr tábori kulacsából. Midőn az öreg asszony néhány percz mulva eszméltre tért, a csendőrök intettek Jánosnak, hogy a bucsuzkodásnak vessen véget.

A pályaőr látva őrizői méltányosságát, elhatározta, hogy nem fog ezzel visszaélni, hanem férfiként viselkedik. Még egy utolsó ölelés! — azután néhány komoly szót intézett feleségéhez.

Anna asszony erős határozottsággal így válaszolt:

— Eredj, János, Isten szent nevében! Mi nem kísértünk tovább. Én majd vigyázok gyermekeinkre, őket megvigasztalom és szüntelen

figyelmeztetem őket arra, hogy szerencsés visszajöttödért állandóan imádkozzanak. Légy erős! Isten igazságos, ő majd gondoskodik arról, hogy a becsület sárba ne hulljon.

— Igen, erős leszek, Annám, erős! hagyta rá a pályaőr elszorult hangon s ezzel a két csendőr közé állva, gyorsan megindult, anélkül, hogy visszafordult volna.

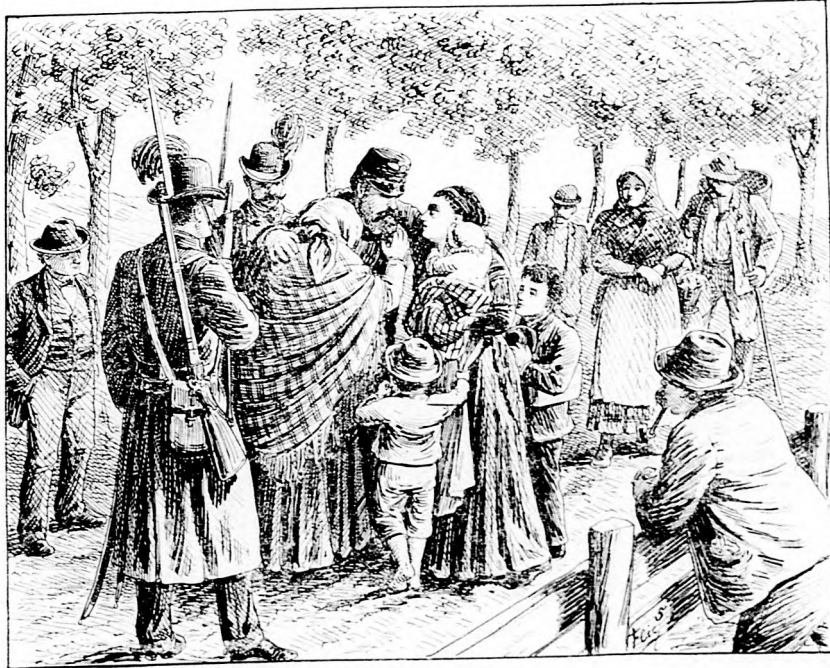
Ekkor azonban már nem tudta magát tovább tartóztatni: egyszerre megeredtek könnyei és úgy zokogott, mint egy gyermek. A sírás könnyített rajta. Bár végkép el volt borulva a lelke, de a nagy vihar mégis elült benne s immár felelni is tudott a csendőrök egy és más kérdésére.

Vajjon a csendőrök bünyösnek hiték-e őt, vagy ártatlannak? Eddigi beszédjükből ezt nem lehetett megállapítani. Valószínűleg közömbös volt rájuk nézve ez a kérdés.

Az idősebbik csendőr a következő kérdéssel fordult Jánoshoz:

— A gondatlanságból eredő emberölés igen veszedelmes dolog. Ha a te helyedben vagyok, pajtás, hát mindent beismernék szépen töviről hegyire. Mindjárt kisebb büntetésre lehetne számítani.

— Barátom, én mindent beismertem, felelte János. Vagy azt kívánja tőlem a világ, hogy olyasmit is magamra vállaljak, a miben semmi

részem se volt? — Te tudod a magad dolgát, de gondold meg, hogy jót tanácsoltam neked.

— Ugy van! tette hozzá a másik csendőr. — Én magam is két esetről tudok s mindakettő hajszálíg azonos a tiédde. Erdélyben egy asszonyt gázolt el a vonat, mert az átjárás nem volt tilosra állítva. Az őrváltig tagadta a mulasztását, mégis két évi fogházat kapott. Mikor később engem Máramaroszigetre helyeztek át, ott megismétlődött ez a szerencsétlenség s egyszerre három ember lelte halálát a sineken. A pályaőr őszinte, töredelmes szívvel bevallotta hibáját s erre való tekintettel csak három hónapra ítélték el.

— E két esetből megtanulhatod, jegyzé meg a másik, hogy mi válik előnyödre, mi pedig károdra. — Tudod biztosan, pajtás, hogy a sorompókat lebecsátottad?

— Oly biztosan, mint a mily bizonyos, hogy élek! erősíté Veres János, kit a csendőrök kételkedése erősen bántott.

Az esetről való beszélgetés tovább már abbamaradt, mert a pályaőrtől egyebet, mint ártatlanságának makacs hangoztatását nem lehetett hallani.

Közben a város szélső házaihoz értek s ettől fogva a pályaőr komor hallgatásba merült.

Veres János ebben a városban született, itt játszott a végig gyermekéveit és itt dolgozott és küzködött, mint férfi, harmincz éves koráig. Sokan ismerték őt innen. Sok barátja volt a városiak között. Most ezek őt két csendőr között fogják elvonnulni látni az utcákon, anélkül hogy tudnák, mivel van megvádolva. Gonosztevőnek fogják tartani, talán épp tolvajnak, a kit lopáson tetten értek. Ő, Veres János, a ki inkább meghalt volna, semmint embertársát tudva és akarva csak egy fillérrel is megkárosítva, imhol utonálló módjára vonul be szülővárosába.

Lehorgasztotta fejét, sőt szemét is lezárta, mihelyt a külváros népesebb utcáiba értek. Ezzel azt remélte, hogy fölismérhetetlenné teszi magát. De időről-időre mégis csak fel kellett nyitnia szemét, hogy el ne botolják.

Utóbb kevés könnyebbséget érzett a szíve körül, mert bár az utcagyerkőczök csatlakoztak hozzájuk és a járókelők elbáméskodtak rajtuk, de mivel a városnak eme részében sohasem lakott, csupa ismeretlen arczzal találkozott.

A kis csoport utja a vasuti indóház mellett vezetett el, hol Veres régebben a karját vesztette. Haragosan nézett az állomás közelében emelkedő nagy gépházra. Tíz évig dolgozott ottan egyfolytában, nehéz, veritékes munka mellett. Ki hitte volna akkor, a midőn dalolva, füttyrészve állt a kohó tűz-szikrái között, hogy valaha szegyénteljes módon, két csendőr által közrefogva kelljen erre elhaladnia. E keserű visszaemlékezés újabb könyeket sajtolta szemébe s egyszerre megszólalt a déli harangszó, a melyre százával özönlöttek kifelé a munkások a vasuti műhelyekből.

Veres János reszkető lábakkal folytatta tovább utját. Az ebédre siető munkások között sok ismerőse és barátja akadt. Oh ég! még ezt a keserű kortyot is meg kell izlelnie?

A csendőrök karon fogták és magukkal vonszolták a szerencsétlent. Ő pedig lehunyt szemmel, mámoros emberhez illő imbolygó léptekkel ment-ment a bámész tömeg között.

Hallotta innen is, onnan is, a mint a nevét emlegetik s ennek kapcsán a csodálkozás moraja is elhatolt fülébe.

— Veres János legyen? Persze, hogy az! sugdosódtak körötte.

— Ugyan mit véthetett? Lopott? Oh, az nem lehet... Ki tudja? talán összetűzött valakivel és leszurta... Csakhogy igen galambtermészetű volt mindig... Avagy egész véletlenül ölhetett meg egy embert?... Ilyes baj mindenkivel megeshetik... Szegény Veres János, szegény jó czimbora!...

A pályaőr egész utcazahosszat kénytelen volt ily beszélgetéseket meghallgatni, a mint régebbi barátai sajnálkoztak fölötte, dicsérték jó tulajdonságait és kételkedtek bűnösségében. De azt is hallania kellett, a mint egyes ismeretlenek ő benne tolvajt, vagy még ennél is gazabb

alakot sejtettek. Ugy hitte, hogy a szegyéntől és gyalázattól a föld alá kell sülyednie és szinte magánkívül tette meg hátralévő utját a törvényszéki fogház felé.

Midőn az idősebb csendőr figyelmeztette: „Czélhoz értünk, barátom!” kimeresztette szemeit az épület komor falaira és lázas izgalomban mondá:

— Végre! Végre megszűnt kintzatom! Istennek hála!

Néhány percz mulva csikorogva zárult egyik czella ajtaja Veres János mögött, a ki ott halálra fáradtan roskadt a kemény fapadra. Immár egyedül volt kétségbeesésével és szegyenével.

(Folytatása következik.)

UJDONSÁGOK.

A király egészségi állapotáról mult héten riasztó hírek keringtek és még a képviselőház tárgyalásaiba is belekerültek. Schönbrunnból azonban megnyugtató jött, hogy öreg királyunk elég jól érzi magát és végzi rendes munkáit. — Veszprém város nagyban készül a király fogadására, ki a nagy gyakorlatok alatt az ottani püspöki székházban fog lakni. E nagy gyakorlatok szeptember 18-án Veszprémbe kapják a takarodót. A rávonatkozó részletes utasítások már ki vannak nyomtatva. Ahol nem lesz lehetséges a legénység ellátása, ott a parancsnokok minden embernek fejénként egy korona költséget utalványoznak. Érdekes ujítás lesz az idén az, hogy a hirszerző és előőrsi szolgálatért a legénység pénzbeli jutalmat fog kapni, hogy így a modern hadviselés e fontos ágát fejlesszék.

Türr István meghalt. Mult szombat éjjelén sirba döntötte a tüdőgyulladás a magyar szabadsági törekvések egyik világbajnokát, Türr István tábornokot, kit annyira szeretett a magyar nép, hogy nótába vette a nevét. Az ötvenes években bizony sokat vártunk tőle, hogy segítségünkre lesz a zsarnok osztrák önkény leverésében. »Türr Pista hoz puskát!« Azonban nem azt

hozott, hanem munkászubzonyban jött haza és szerszámmal meg nagyon jó tervekkel segített elébre vinni közgazdasági ügyünket, mikor a Ferencz-csatornát és mellette sok kisebb másikat lehetett megcsinálni. Azóta is szakadatlanul dolgozott és nemcsak nekünk, hanem Olasz- meg Görögországnak is nagy szolgálatokat tett, sőt Amerikában is nyomot hagyott a munkássága.

Regényes élete volt Türr István tábornoknak. Baján született 1824-ben. Az osztrák hadseregben lett tiszt, azonnban mikor 1849-ben kitört az olasz szabadságharc, odahagyta ezredét és átnent a szabadság táborába. Csakhamar Nápoly város kormányzói székében ül és elég fiatalon egyike a legjelentősebb olasz államférfiaknak, kinek Garibaldi és Viktor Emanuel mellett országrésze volt az egységes Olaszország megalapításában.

Azontul soha többé másért nem vont ki kardját, mint népek szabadságáért. Itt most nem mondhatjuk el teljes élettörténetét, de lesz módunk rá, hosszabban előadjuk azt, mert amilyen tanulságos, olyan szép is lesz annak olvasása.

Az elhunyt szabadsághőst a kereskedelmi muzeum temette el. Ravatalát a Közlekedési Muzeum nagy csarnokában állították fel, hol száz szál gyertya lobogott neki. Onnan vitték hatfogatu gyász kocsin a sírkertbe. A kormány majdnem teljes számban kíserte és sok koszoru zöldelt a koporsóján. Az olasz király, valamint a görögök királya táviratban tolmácsolták részvétüket a rokonsága előtt. A képviselőház pedig jegyzőkönyvbe iktatta sok érdemét, mit a magyar haza ügyének hiv szolgálata közben szerzett.

Május elseje. A világ minden részéből egybefutó jelentések szerint a május elseji munkástüntetések az idén mindenütt nyomasztó csendben folytak le. Némely helyütt a munkálatok nem adtak szünnapot, de ahol adtak is, ott is távol maradt a munkások zöme a felvonulásokból és nem volt kíváncsi a szónokokra. Magyar városokban éppen úgy, mint a külföldön ötödrész annyi munkás se ünnepelte az idén a májust, mint a múlt évben. Ugy látszik, a munkásvilág kezdi belátni, hogy ez az erőltetett ünnep neki csak pénzübeli veszteséget jelent, de egvébren nem alkalmas.

A színes harisnya halottja. Herold József dr. osztrák képviselőt különös körülmények közt érte utól a halál. Mintegy tizennégy

nappal ezelőtt kis seb tamadt a sarkán, de ügyet se érdemelt, nem fájt nagyon. De a főstött harisnyából valami méreganyag keveredett így a vérébe és az rettenetes kinok közt megfosztotta életétől, fertőző orbáncz volt a betegsége. Az osztrák parlamentnek mozgékony tagja volt az ötvennyolcz éves Herold, híres arról, hogy katonaság és egyház ellen küzdött szívósan. Halálos ágyán azonban megtért és megbékült az egyházzal, melyet annyiszor sértett, támadott.

Szőlőmunkások sztrájkja. — Bodrogköváraján, Zichy gróf szőlőmunkásait három, Amerikából hazatért munkás felbujtotta, hogy bérük javítására szüntessék be a munkát. A munkások határozottan kijelentették, hogy agyonverik azokat, kik más falukból a Zichy gróf munkáit felvállalják. A csendőrség kiment Váraljára és letartóztatta a bujtogatókat.

A tanító és püspöke. Az arad-megyei Kuvin község felekezeti tanítóját nemzeti izgatások miatt el kellett mozdítani. Apponyi miniszter fel is hívta az aradi román püspököt erre, de az vonakodott eleget tenni a hivatalos rendelkeznek. Erre a szolgabíró csendőrökkel ment az iskolába és úgy vitette ki onnan a Popovics Dimitri nevű tanítót, majd a község házában jegyzőkönyvet vétetett fel a botrányos viselkedéséről. A tanító még itt is ellenszegült, püspökére hivatkozott. A nép ujjongva ünnepel most, hogy ime a püspök meg meri mutatni a magyar kormány-nak, meddig áll a határ. A kultuszminiszter jelentést kénytelen tenni a szembeszálló püspök esetéről a törvényhozásnak.

Öt munkás halála. Brassóban csatornát építenek mostanában. Ebbe a mult héten öt munkás lelte halálát, mert a csatorna megtelt mérges gázok özönével és megfojtotta a leszálló öt munkást. Még a mentésre odasiető tűzoltók és rendőrök közül is többen rosszul lettek. Az áldozatokat szerdán temették el. A vizsgálat van hivatalosan kideríteni, hogy kit terhel érték a felelősség. Hátrahagyottaik segítésére az alispán gyűjtést indított.

Hipnotizáló tolvaj. Grünfeld Mór Zágrábból Kolosvárra utaztában elunta magát a vasuton, beszédbe elegyedett egy ismeretlen utitársal és beleegyezett hogy az öt hipnotizálja. Mikor Kolosvárott felébredt a mély álomból, riadtan tapasztalta, hogy nemcsak utitársa

tűnt el valamelyik közbülső állomáson, hanem a tizenháromezer koronás pénztárczája is. És eddig sem a tolvajnak, sem a lopott pénznek semmi nyoma. Azonban a jeles Grünfeld megfogadta, hogy többé nem kér a titokzatos mutatóványokból.

Borzalmas halál. Bódog Gergely úrréti bírtokos kilencz hónapos lánya beleesett a forró zsiradékba és pár órai szenvedés után kiadta lelkét.

A nagy pörök. A dánosi cigányok gyilkossági pöre lomhán, de alaposan halad előre. Minden újabb tanu szorosabbra fonja a hurkot az állatias gonosztevők nyaka köré, kik váltig tagadnak ugyan, de semmit sem tudnak igazságban megczáfolni a tanuk vallomásából. Van köztük olyan, ki már unja is a tárgyalás faggatásait és vallana beismerően, ha nem állana a többiek villámló nézésének félemlítő hatása alatt. Az elnök kérdésére, hogy igaz e a tanuk vallomása, az egyik cigány például így kiált fel: »Nem szabad abból igaznak lenni egy betűnek se!« — Érdekesebb szavuk alig van, mint a tagadás. Mégis világot vet lelkük erkölcsi fokára egy ily felkiáltás: »Ha igazán öltem volna embert, minék tagadnám, hiszen nem olyan nagy bűn az!« Ime, ezeknek a sötétbőrű és sötétlelkű vadaknak egyformán kis kérdés az, lopnak-e, csalnak-e, gyilkolnak-e? mert minden csak akkor bűn, ha megtudja a csendőr és vasat ver érte a kezükre. Ami titokban marad, az nem bűn az ő szemükben.

A Polónyi—Lengyel pörben végre ítéletet kapott a közönség. Igen, ezt az ítéletet az ország népe jobban várta, mint maguk a vádlott és vádoló felek. Nagy csatát vívtak itt a Polónyi és a Lengyel pártja, egymást mindig jobban bemártották, száraz foltot, saratlan egyiken se hagyva. Az ítéletet az esküdtek mondták, kik megállapították, hogy Lengyel Zoltán igenis megsértette Polónyit a becsületében, mert olyan dolgokat állított róla, mik közmegevetésnek tennék őt ki, de bizonyítani nem tudott semmit. A bíróság három hónapi fogházra, ezer korona bírságra és a költségek fizetésére ítélte el Lengyel Zoltánt. Ezt az ítéletet mindenki megnyugvással fogadta — kivéve Lengyelt és a védőjét, a hirhedt Vázsonyi Vilmost — mert kívánatos, hogy megtisztuljon már egyszer a közéletünk ama rákfenétől hogy mindenki szabadon gázol az olyan

ferfiak magán és családi becsületében, aki magas polczra jutott fel.

A bajai milliós főnyeremény dolgában, már említettük, hogy egyezésre léptek Ekkert és a bajai bank. De a bíróság tovább folytatta a pert, mert közokirat hamisításáról volt szó. A törvényszék most felmentte a megvádolt banktisztviselőt és a pénztárost, mert nem lehetett beigazolni, hogy a szabálytalanságokat maguk hasznára követték volna el.

Érdekes pör folyt le mult héten a pozsonyi esküdtszék előtt is; már megint Hlinka András, a csernovai plébános, állt a vádlottak sorompóján belül egy cikke miatt, melyben izgatta a tótokat, gyalázta a magyar nemzetet és bosszút ígért azért, hogy őt rabságba tették, valamint a nővérét is. Hogy egy kisére lehütsék a bosszuszomját, a pozsonyi esküdtek újabb másfél évi fogházra ítélték el Hlinkát. Most újabb cikket ír, abban újabb vétkeket követ el, akkor újabb ítéletet kap és lassankint elérí, a mit eddig csak egy hirhedt olasz bandita ért el, hogy t. i. száz évnél továbbí fogságra van ítéelve ökelme. Pedig már nem is ifju ember.

A jegyző büne. Az aradmegyei Kétegyháza községben hónapokkal ezelőtt visszaélés történt az adó kezelése körül. E miatt a virágzó község majdnem csödbe jutott. A megyei választmány most Szilágyi Pál jegyzőt hivatalvesztésre ítélte.

Hazatérők. Az Alice amerikai gőzös kedden este érkezett Fiuméba 375 magyar visszavándorlóval. Ugyanakkor a Kunárd-társaság Ultónia nevű gőzöse 292 magyart hozott Amerikából Triesztbe. A visszavándorlók közt legtöbbször sajnálni való állapotban vergődött el hazáig. A fiumei munkaközvetítő hivatal soknak tud állást adni, de a ki mindenáron hazavágyik a szülőfalujába, annak az államvasutak irgalomból adnak ingyenjegyet.

Egy főrend okmányai. Uray Bálint báró, régi nemes család sarja azzal a kimutatással juthatott be a főrendiházba, melyet hivata-

los láttatás mellett mutatott ott be, hogy fizet évente több mint 6000 korona adót. Most kiderült, hogy az adókimutatás meg volt hamisítva. Uray lemondott a főrendiházban viselt tagságáról. A bünvizsgálat folyik.

Az adókimutatás elhalasztása. A budapesti adókimutató-bizottságok oly rohamos adóemelést zudítottak a fővárosi polgárság nyakába, hogy ezt még a pénzügyi miniszteriumban is megsokalták és a kormányelnök nyomban intézkedett, hogy a bizottságok munkáját szakítsák félbe. Okot erre az adott, hogy a bizottság polgári tagjai mindenhol a lakásbéreket vették az adókimutatásában alapul és az pedig tudvalevő, hogy Budapesten a házbérek három év óta majdnem kétszeresére emelkedtek. A közönség fizeti, de nem azért, mert megszorított jövedelméből telik a drágább lakásra, hanem azért, mert nincsen elég lakás a fővárosban és az utcán csak nem hálhaunk kicsinyekkel együtt. Most májusban megint általánosán tíz százalékkal emelték a fővárosi lakások bérét. Tették ezt azzal az indoklással, hogy a községi adók nyolc százalékkal súlyosabbak lettek a házakon. Tehát akármiképp történik valami, mindig csak a polgárság szegényebb része sínyli meg, ha az állam vagy a város jövedelmét szaporítja. A háziur egyszerűen áthárítja azt a lakásokra. Sőt, mint most például, az ő adója emelkedett házának jövedelme után egy és fél százalékkal és ime ő felszólja a házbért tíz százalékkal. Tehát még keres is rajta busásan.

Lourdesi csodatevő forrásból szentelt vizet a lourdesi plebánia hívat 1 hiteltel pecsétjével ellátva 1 literes eredeti üvegekben 3 korona 60 fillér előzetes beküldése ellenében bérmentve szállít: *Péchy Frigyes Budapest, VII. Dohány-utca 39. sz. tőrszé.*

Egy kísérlet elég ndó, hogy meggyőződjünk V/5 ker., Vadász-utca 34. R. B. Sz. 967. számú dupla villamosdelejes keresztjének vagy esilagjának hatásáról. Tatu János görög keleti lelkész Ziege thalból ísmét ír nekünk egy gyógykezelési eredményről. A levél így szól: „Igen tisztelt Muller ur! Apósom, Borzea György görög keleti lelkész Kövesden, szintén több

éven át rheumában szenvedett s utóbb még — mint az orvosok mondják — hólyaggyuladást kapott. Midőn látta, hogyan segített az Ön készülete nőmnek, általam szintén egy nagyot rendelt Eleinte nem érzett sokat, azonban kétheti használat után a jobb arcán egy daganat támadt, mely, amint megérett, felfakadt és genny jött ki belőle. Ez még kétszer ismétlődött s négyheti használat után teljesen egészséges lett s még mai napig is az. Egy ily készülete ára nyolcz korona.

Kina új követe nálunk.

Valamelyik japáni gőzös a közel multban árut szállított Kinába, de nem tartotta be a hajós törvényeket, tehát bünyenyítő fogságba vetette a kínai révkapitányság. Mikor Japán ez ellen felszólalt, Kina oly szívósan és oly erősen védte magát és álláspontját, hogy bámulatba ejtette vele az európai nagykövetségeket. Az ottani követeket ellenben, kiknek módjukban van, hogy közlő szemléljék eme végtelen birodalom fejlődését, hogy újabban micsoda mértőföldes csizmákkal lépked előre a modern politikai élet mezején, nem lepte ez annyira meg. A „mennyei birodalom“ ijesztő buzgósággal szaporítja és képi hadseregét és igen rövid időn belül neki lesz legnagyobb katonai ereje a világon, mely minőség dolgában is bátran versenyt áll a mai nagyhatalmak bármelyik seeregével.

Kik azok, kik a czopfnak és maradásnak ezt a birodalmát ennyire belemozdították a haladásba? nem mások, mint a követei, kik Európában, a világvárosokban, a birodalmi székvárosokban időznek és tanulnak. Tanulni annál is inkább ráérnek, mert hiszen diplomáciai munkájuk sokkal kevesebb, mint a nyugati államok képviselőié. Fő feladatukat a modern államok államéletére, alkotmányára, közigazgatására irányítják és biztos szemmel látják meg mindenütt jóból a legjobbat, mit azután hazájuknak oktatólag hi-

Astma

nehéz légzésben szenved, kik a fulladás miatt feküdni és aludni nem tudnak, lábuk dagadt, lépcsőket alig tudnak hágni, mert megáll a lélegzetük s azzal szívódobogásban szenvednek, a meleget alig bírják, annak egyedüli megmentője a számtalan hálalevél által megköszönt Astma elleni szer. Ezen szer rövid használata után a szív rendesebben működik, legrövidebb idő alatt könnyebbül áll be s annak hosszabb használata után majdnem teljes a gyógyulás.

Egy nagy adag ára 9 K

Továbbá kitünő szerek !!

vizkórságnál, gyomorhaj és étvágytalanságnál, tüdőhaj, mellfájásnál

Megrendelések intézendők:

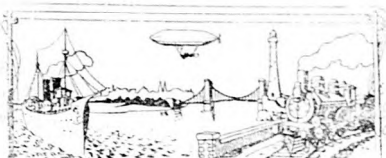
BALLA SÁNDOR gyógyszerertárhoz

Hódmezővásárhely, 52.

rül adnak. Így a kínai császárnak új követsége királyunknál, Bécsben, szintén tulajdonképp tanulással tölti el idejét az osztrák fővárosban, honnan azután félszemmel áttekinti Magyarországot is. Minthogy a monarchia kereskedelmi összeköttetése most van lendülőben Kinával, nem közömbös nekünk, hogy kié a szemüveg, melyen át Kína a mi hazánkat figyeli.

Lei-Pon-Tong a neve az új kínai követnek, kit mai képeink közt is bemutatunk. Csak nem régiben jött el hazulról és most van először Európában. 1859-ben született, hazájában végezte tanulmányait és husz éven át a kínai külügyi hivatalban volt állása. Nős ember, van egy hét és egy tizenéves fia. Március 5-én adta át megbízó levelét királyunknak, azután bemutatkozott a királyi ház tagjainál, majd a többi külföldi követeknél. Múltán egyetlen európai nyelven sem beszél, mindebben rászorult főtítkárnak, Cseon-Csuan-King urnak tolmácsolására, ki oly finoman beszél a francia nyelvet, mint kevés európai. Ez az ifjú diplomata (37 éves) szintén hazájában tanult, családos ember, van egy hét éves lánykája, ki a zord bécsi időjárás daczára virulóan jól fejlődik.

A kínai követségnek harmadik, de legmozgékonyabb tagja a második titkár, kit Ho-Té-Vang nevet visel, csak harminczkét éves, de már a párisi és madridi követségnél szolgált, beszél a francia nyelven kívül németül is elég jól és nagy tudásával mindenkit meglep. Ért akármelyik kereskedelmi, ipari, de sőt földművelési kérdéshez is, kedveli a társaságot és mint a méh, mindenhol ott van. Ha vonkint fél könyvre volna elegendő, a mennyit haza tudósít és katonai dolgokban sem járatlan. Sőt legtöbbször meglepi a hadsereg tábornokait is ötletes és figyelő mondásaival e téren.

NÉPEK, NEMZETEK.

A francia választások. Most folynak Franciaországban a községi választások és Clemenceau miniszterelnök ugyanazt tette meg, mit annak idején Bülow német

Lei-Pon Tong mandarin,
Kína új követe Bécsben.

kancellár, azaz fölhívta az összes polgári pártokat, hogy a szoczialisták ellen tömörüljenek. A felhívásnak meg is lett hatása, mert szinte kivételes, ha valahol mégis szoczialistát választottak a községi. Azonban nemcsak direkt választási kudarcok érték így a szoczialistákat, hanem az összeszámlált szavazatok is tetemes csökkenést mutatnak az eddigiekhez képest. Ugy van, a hogyan mindig mondjuk: a külföld már rálépett arra az

utra, mely talán a kibontakozáshoz is elsegít. Általánosan kiabrándul mindenki a szoczialisták fanatikusságára és bujtogató partjából.

Bulgária és Szerbia. Szomszédságunkban tüzesórával játszik a két kis nép. Harczra készülnek egymás ellen. A tüzet itt is, ott is hebehurgyán szitják. Hacsak a nagyhatalmak le nem intik a kisdedeket, akkor őszig elkészülnek a hadi szereléssel és egymásra törnek.

A bécsi ünnepek. A német császár feleségével és fiával megérkezett Bécsbe szerda este, hogy hódoljon öreg császári barátjának a jubileumán. Csütörtökön azután sorra járultak eléje a német fejedelmek. Este fényes lakoma volt a vendégek tiszteletére, melyen nemzetünket Wekerle és Zichy Aladár gróf képviselték.

Anarkia Perzsiában. A perzsa kormány lemondott, mert nem akarja a francziáktól kölcsönkért pénzt elfogadni, miután a feltételei súlyosak. A sah elfogadta a lemondást, ezért megint a parlament lázong és elmozdítással fenyegeti az uralkodót. A szélső tartományok felhasználják a zavarost és kikialtják függetlenségüket. Ugyanakkor az orosz czár büntető hadosztályt sorakoztat fel a perzsa határ felé, hogy elaltalmazzon és megtorolja ott, mert a vad törzsek bebetörnek, a czár birodalmába és leginkább marhátrabolnak. Vannak pártok és városok, melyek a sah alól inkább a török szultán fennhatósága alá vágyakoznak. Szóval teljes a felfordulás Teheránban és a vidéken. Hogy a sah tekintélye mennyire alá van ásva és a sah mennyire meghunyászkodik alattvalói előtt, annak kiálto példája egy sajtópörnek a története. Ugyanis a Mussavat című ujság azt írta uralkodójáról, hogy kicsapongó az életmódja és pazarlásával kimeríti a kincstárt. A sah nyomban sajtópört indított az ujság ellen. Mikor azonban az illető hírlapíró kijelentette, hogy állításainak valóságát minden pontban be tudja bizonyítani, a sah nyomban — visszavonta a panaszát, sőt ajándékot és rendjelet küldött az ujság minden munkatársának.

Parcellázások jutányos és gyors keresztülvitele.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ üzletmüködési köre kiterjed a parcellázások lebonyolítására és az e célra szóló kölcsönök adására. Az intézet rendeltetése kizár minden nyereszkevést, miért is maga parcellázási célokra birtokot nem vásárol, hanem kívánatra elvállalja méltányos munkadíj ellenében a parcellázások teljes (jogi, telekkönyvi és mérnöki) lebonyolítását s e célra megbízottját helyszínére kiküldi, ki az összes teendőket ellátásáról a helyi kívánalmaknak megfelelően gondosko-

dik. Parcellázási célokra az intézet előnyös feltételű kölcsönök engedélyez, melyekről szóló prospektust az igazgatóság (Budapest, V., Géza-utca 2.) készségesen küld. Az intézet közremüködésének előnyei: 1. A lebonyolítás olcsósága. 2. Az intézet nyereség részesedést nem igényel, a vevők ugyanazon az aron kapják a földet, a hogy az eladó eladja. 3. A vevők s eladók a parcellázás minden gondjától megszabadulnak. 4. Eladó egyszerre egy összegben kapja a vételárat. 5. Egyetemleges felelősség nincsen. 6. Az összes költségek előlegeztetnek. Az intézet által engedélyezett parcellázási kölcsönök előnyei: 1. A járadék utólag fizetendő. 2. Kölcsönök már 300 koronától adathat. 3. Az egyik módozatú kölcsön teljes készpénzzel fizetetik ki. 4. Közjegyzői okirat nem szükséges, csupán az olcsó közjegyzői hitelesítés. 5. A kölcsön az intézet által fel nem mondható.

Városok adóssága. A világ városok sorra nyögik áldatlan gazdálkodásuk nyomasztó következményeit. Londonnak adóssága immár 2750 millió. Párisé 2492 millió, Berliné 1718. Bécsé 1706. Budapesté 1346 millió. Eme hallatlan összegek kamatai is milliókat emésztének fel a polgárság teherviselési birásából. Ugyanakkor minden kultúra hanyatlík, mert az adósságba döntött város első sorban azt hátráltatja, a mi után nem kiáltanak a polgárok tulságosan, tehát iskolákat, könyvtárakat, műtárlatokat.

Megszalasztott miniszter. Az angol kereskedelmi miniszter egy népgyűlésen szónokolni akart a vámpolitikáról. Ekkor melléje lép egy asszony, és felszólítja, hogy inkább a nők politikai jogairól szóljon. Minthogy a miniszter elhárítja a hölgy kívánságát, az élévesz egy kolompot és rázza csak rázza, úgy hogy a miniszter szavából semmit sem érteni. A közönség kaczag, hahótázik. A miniszter ellép onnan és más helyütt akarja folytatni beszédjét, de a szoknyás kortes oda is utána törtet és ott is a kolompot rázza. Végre is megunja a miniszter ezt a kelletlenséget, kocsiját szólítja és elrobog onnan, hol mindenki csak rajta mulat. — Csupán annyit még megjegyezzünk, hogy ilyesmi csak a szabadság igazi hazájában eshetik meg miniszteren, hol a rendőrség minden polgárt és személyt egyformának tekint, ha nincs a hivatalos helyiségében. Nálunk azt a hölgyet ugyancsak lefűlelték volna a rendőrök és elvették volna kedvét a kolompolástól.

Lourdes gyógyultjai. A híres francia kegyhelynek ötven éves jubileumát ülik ez évben. Fényes háladó gondolat sugallja azt a mozgalmat, hogy augusztus 19—24 közt Lourdesba összehozzák mindazokat, kik ott valaha csudálatosan meggyógyultak és még életben vannak. — A szegénysorsu gyógyultak utiköltésére már meg is indult a gyűjtés.

Grófi rang a káptalannak. Olaszországban vajmi ritka eset, hogy a király kitiüntessen egyházi férfiakat. Most megtörtént. A milánói székesegyház kanonokjainak jelenben és jövőben grófi rangot és címet adományozott II. Viktor Emánuel király. Tulajdonképp régi címüket és rangjukat kapták így vissza, melyet az egyházüldözés vont el tőlük; de így is feltűnést kelt világszerte a király leirata.

A milliárdos házassága.

Az amerikai petroleum-király: Rockefeller, azon kevesek közé tartozik, kiknek ifjúkori álma a boldogságról megvalósult.

Szegény és igénytelen hivatainokember volt, mikor főnökének, egy dúsgazdag kalmárnak lányába bele szeretett. Remélni sem merte, hogy érzelmei viszonzásra találjanak, azért elhatározta, hogy ott hagyja állását és világgá megy. Ezt mikor megmondotta főnökének, amaz meglepetten felkiáltott:

— De miért? Nincs talán megelégedve velem?

— Bocsánatot kérek, volt a szerény válasz, de nem mondhatom meg az okát. Azonban kényszerítve vagyok házát elhagyni.

— És hová megy?

— Idegenbe.

— Már elszerződött valahová?

— Még nem!

— Azt hiszem, mindenkor úgy bántam önnel, hogy jogosan megkiánthatom: beszéljen nyiltan velem.

— Nagyon is jóságos volt irányomban és a világot adnám érte, ha itt maradhatnék. Oly jól bánt ön velem, hogy még családjával is megismertetett és megbízott azzal, hogy távollétében nejét és leányát szórakoztassam.

A milliomos nyomban átlátott a szítán:

— Beszélte már a leánnyommal?

— Még eddig nem.

— Egy szóval sem jelezte előtte érzelmeit?

— Soha.

— No lássa! Hát mért nem nyilatkozott? Én szívesen fogadnám önt vömül, ha lányom is úgy akarja.

És a leány valóban úgy akarta. Így történt, hogy tulajdonképpen a milliomos kérte meg Rockefellert a lánya számára, nem megfordítva.

Földevő népek.

A forró égöv egyes népei már ösidők óta eszik a földet.

Az Orinokó partján élő ottománok például nagy mennyiségű sárgásszürke agyagföldet esznek, a melyet tűzön pirítanak.

Gujneában egy ott előforduló sárgás földanyag valószínű csemege és az Antillákon élő négek nagy előszeretettel fogyasztják a sárgás szivagfajú követ, mely porhanyó és mlik az ujj nyomása alatt.

Uj Kaledóniában törmeléken cseppkövel élnek, míg a Bunka és Los Idolos szigeten élő négek egy fehères, puha, törékeny zsir-követ fordítanak élelmükre.

Jáva szigetén apró, vöröses színű, agyagból készült piritott golyócskákat árusítanak.

Perzsiában különféle »ehető« földfajtát kínálnak vásárba a bazárban.

Néhány évtizeddel ezelőtt még Németországban a Kyffhäuseni kőbányákban is akadtak emberek, akik egy »kővaj« nevű agyagot megettek.

Boliviában az indiánusok agyag-

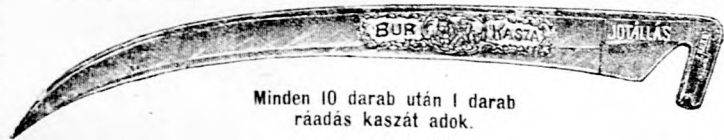
A világ legjobb és legerősebb kaszája mégis csak a világhírű

TRANSWALI KASZA

és csak az a valódi, a melyen a 3 burvezér védjegy van.

Ne mulassza el hát senki sem már most megrendelni ezen világhírű kaszát az egyedüli árusítójánál

GRAUER MIHÁLY, MERKUR KIVITELI ÁRUHÁZÁNÁL, KÖBÁNYÁN, Ó-HEGY-UTCZA 8.

Minden 10 darab után 1 darab ráadás kaszát adok.

Árai ezen világhírű kaszáknak ezek: 8 markos 1 forint 15 kr. 8 és 1/2 markos 1 forint 20 kr. 9-es 1 forint 30 kr. 9 1/2-es 1 forint 35 kr. 10-es 1 forint 40 kr. 11-es 1 forint 60 kr. és 12-es 1 forint 80 kr. A postai díjat én fizetem és 20 darabnál két gyönyörű csataképet is kap minden megrendelő.

kását esznek, amelyet cocalevelekkel fűszereznek.

Sok tudós a földet táplálónak vallja. Így Humboldt 1800-ban azt vitatta, hogy az Orinoco partján található agyagföld, amelyből a bennszülöttek naponta másfél fontot megesznek, nagyon tápláló. Az újabb kutatások azonban azt bizonyítják, hogy a tudósoknak ez a föltevése tévedésen alapul.

A vetés állása.

A földművelésügyi miniszter a vetés állásáról és az általános mezőgazdasági állapotról április végén kevés vigasztalót mond. Az abnormális időjárás károsan hatott a vetés fejlődésére és ha hamarosan jó idő be nem következik az általános terméseredmény alig fogja meghaladni a közepeset. A jelentés főbb adatai következők:

A tavaszi vetés fejlődése a rossz időjárás mellett természetes, hogy nem lehetett normális, bár mintha jobban daczolt volna az abnormális időjárással, a mely a gyümölcsfák szép virágzásának is eléggé ártott. A tavaszi vetésen látható sárgás szín is a hűvös időt igazolja, bizonyos azonban, hogy a tavaszi legalább szép sűrűen kelt és nagyobbára egyenletes. Ez utóbbira csak enyhe időre volna szükség, hogy teljesen normális fejlődésbe kerüljön, holott az őszi buzára nemcsak enyhe időre, hanem bő csapadékra is szükség volna, ugyszintén a rozs is azt kívánja, mert ez is elég sok helyen tulritka és vékonyszáru, akárcsak a késői buza, a mely utóbbi alig is borítja még a talajt, bár szárba hajításának az ideje rég itt volna.

Az őszi buza és részben a rozs, bár a homokos részeken a rozs nem-

csak szárba, hanem kalászba is hajt, a kötöttebb talajon, a normális évjáratu évekhez képest legalább két héttel maradt vissza fejlődésében és mivel az utóbbi napokban több gazda vagy kiszántotta a nagyon ritkán álló, leginkább késői őszi, a learatásra váró őszi gabonaterület némi csökkenése még mindig várható. A gazdasági munkálatok serény haladását a munkáskéz eléggé megfelelő megoszlása biztosítja. Nagyon szépen előrehaladt a tengeri vetése, a burgonya ültetése, a vetés kacatolása, továbbá a répakapálás és a szőlők rendezése. Elkészültek a kiültetésre alkalmas palántákkal is, sőt néhol ez a munka meg is indult, bár az időjárás a palántázásra éppen nem alkalmas még.

A kerti veteményezéssel is nagyon előrehaladtak, igaz, hogy a korai vetemények szintén az enyhe időt és országszerte a meleg esőt kívánják. A réti fű növesztését, valamint a legelők megjavulását is a jobb időktől reméljük, szükség is volna arra, mert a jószág sok helyen nagyon is rászorult a legeltetésre. A mesterséges kaszálók jobb fejlődését szintén csak a kedvezőbb időjárástól lehet remélni és így általában a mezőgazdaság állapotának jobbra fordultát egyes egyedül csak normális időjárás hozhatja meg.

Izgalmas rókavadászat.

Angol lapok írják ezt az érdekes esetet: Harries földbirtokos rókavadászatra indult a Severn folyó völgyében elterülő birtokán. Kopófal-kája csakhamar vén rókát hajszolt föl, a mely a folyó irányába menekült. A mikor a róka a folyó alatt vezető vasuti alaguthoz ért, a kopók már annyira szorongatták, hogy a róka más szabadulás híján beleszaladt az alagutba, a hová a falka

is követte. Majd a földbirtokos is belovagolt utánuk. Néhány pillanat múlva azonban erős dübörgést hallott a háta mögött. Az alagutba épp egy személyszállító vonat robogott be. A földbirtokos a zajra visszafordult s iszonyatos rémület fogta el, a mikor a vonat két pirosító lámpáját meglátta. Megsarkantyuzta a lovat és eszeveszett futással rohant az alagutban. A kutyák is, a melyek érezték a veszedelmet, szintén megfeszített iramodással futottak az alagut nyílása felé. Éppen abban a pillanatban jutottak az alagut végéhez, a midőn a vonat néhány lépésre ért utánuk. A vonatvezető ugyanis a földbirtokos piros frakkját még idejekorán észrevette s hirtelen fékezett, különben az egész falka vadászszal együtt eipusztult volna. Sajátságos, hogy a rókát a kutyák még az alagutban utólérték, de nem bántották, hanem együtt futottak vele. A mögöttük futó gép dübörgése annyira fölziggatta őket, hogy nem is gondoltak a rókára. De a mint az alagutból kikerültek és a vonat megállt, azonnal lefülelték. Harries több ezer koronával jutalmazta meg a vonatvezető gépészt, a kinek egyedül köszönhetie életét. Az alagut bejáratát őrző vasuti őrt elbocsájtották, mert nem ő, hanem kis fia állott a bejáratnál a jelző lámpával, s a fiu a róka és az üldöző kutyák láttára visszaszaladt az őrházba, a helyett, hogy a vadászt a vonatra figyelmeztette volna.

KEDVDERITŐ.

Sok a jóból. Czipészmaster: „Hát itt hagyhatja fiát inasnak Bördásné szomszéd, hanem azt megmondom, hogy jól viselje magát a fiu, mert másképp kottára kapja a nyaklevest, vagy belemarkolok a fülbe, hogy még az angyalokat is

Első magyar villamos erőre berendezett hangszergyár

a m. k. honvédség, a közöshadsereg, m. k. zeneakadémia, színházak, művészek stb. szállítója

STOWASSER J.

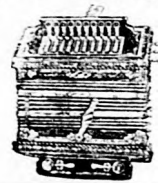
császári és királyi udvari HANGSZERGYÁROS

Raktár: II. Lánchíd-u. 4. BUDAPEST Gyár: II. Öntőház-u 2.

LEGNAGYOBB GYÁR ES RAKTÁR. Ajánlja saját gyárában készült elismert legkiválóbb minőségű vonós-, fuvó- és ütőhangszereit. Teljes zenekarok felszerelése előnyös feltételek mellett, a legjutányosabb árban szállítatik. — HARMONIKÁK legjobb erős, elpusztíthatatlan és különleges acélhangokkal — TÁROGATO saját találmány, iskolával 35 firtól teljebb.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Kivitel nagyban és kicsinyben.

énekelni hallja". — *Bordásné* (a fiához): „Gyere Kárcsi, ennyi muzsika sok lesz neked!”

Ez is öntudat. Pálra hevesen kiált Péter a kocsmában: „Azt mered mondani, hogy számár vagyok?” — *Pál*: „Igazán nem rád értettem”. — *Péter*: „Már hiába kertelsz-bujkálisz, itt nincs több olyan ember, a kire érthetted volna!”

Törvénytörés. *Biró*: „Hát beismeri, hogy úgy vágta szomszédjához a széket, hogy az eltört?” — *Vádlott*: „Beismerem”. — *Biró*: „Hát mondja legalább, hogy sajnálja”. — *Vádlott*: „Bizony sajnálom, mert az a szék még egészen új volt”.

Hivatalban. „Maga a marhavészes fél?” — „Nem, én köröm-fájós vagyok”.

KÖZGAZDASÁG.

A tőzsde reformja. Az Auszriával kötött kiegyezésben a magyar kormány tudvalevőleg arra kötelezte magát, hogy módosítani fogja a tőzsdetörvényt. Még pedig olyan értelemben, hogy a gabona-határ-időzlettel, illetve köznéven papirosbuzával üzött visszaélés véget érjen. Az erre vonatkozó javaslatok már javában készülnek a kereskedelmi és igazságügyi minisztériumokban.

Adriai biztosító társulat Triesztben. Ezen biztosító társulat rendes közgyűlése, melyen az elmúlt 69-ik üzletév zárszámadásai terjesztettek elő, folyó hó 25-én tartott meg. Az 1907-ik évi üzleti jelentésből a következő fontosabb adatokat emlíjük fel.

Az életbiztosítási ágazatban 11,735 ajánlat nyújtott be 73,077,214 korona biztosítási tőkéről és 64,691,854 korona tőkéről — az előző évinél 7,782,636 koronával nagyobb összegről — szóló kötvény állított ki. Az 1907. december 31-én mutatkozó állomány biztosított tőkében 392 millió és biztosított évjáradékokban 1,286,038 koronára rugott. A biztosított tőkénél a tiszta szaporulat 34,104,044 korona. A befolyt biztosítási díjak összege 17,603,179 korona; a halál és elérés esetekben, valamint évjáradékok fejében kifizetett összegek 8,036,236 koronát igényeltek. A kamat mérséklésre szánt ideiglenes díjtartalékhoz további 300,000 korona csatoltatott. Az életbiztosítási díjtartalék az év végén 107,658,805 korona és a viszontbiztosítók ré-

szének levonása után 99,382,636 korona volt. A társulat javára mutatkozó tartalékemelkedés 9,047,483 korona. A tüzbiztosítási ágazatban 24,507,249 korona volt a díjbevétel, vagyis 1,530,621 koronával több, mint az előző évben. A szállítmányi osztályban 2,136,688 és betörésembiztosításokból 407,376 korona folyt be díjakban. Viszontbiztosítási díjak fejében összesen 11,957,027 korona fizettetett ki e három ágazatban, míg kárfizetésekre 18,139,787 korona és a viszontbiztosítások levonásával 9,640,606 korona fordított. A díjtartalékok 16,606,043 és a viszontbiztosítások levonásával 9,284,607 koronára rugnak.

Az igazgatóság javaslatára elhatározta a közgyűlés, hogy a díj- és kártartalékok dotálása után fennmaradó tiszta nyereségből 100,000 koronát az A) mérleg rendelkezési tartalékának 1,000,000 koronára és 200,009 koronát a B) mérleg rendelkezési tartalékának 1,500,000 koronára leendő felemelésére fordít. Az osztalék részvényenkint 250 koronában állapított meg.

A társulat tartalékai a függő károk fejében tartalékba helyezett 3,258,595 koronát leszámítva 1907. december 31-én meghaladják a 119 millió koronát és pedig: Díjtartalékok (a viszontbiztosítások levonásával) 108,167,243 korona; árfolyam ingadozási tartalékok (az 1907. évi jelentékeny könyvszerinti árfolyam veszteség leírása után) 1,878,952 korona; nyereség tartalékok 9,400,000 korona. A társulati alkalmazottak nyugdíj-, valamint takaré- és ellátási pénztárának vagyona 2,285,139 koronára rug.

Egy millió munkásházakra.

Bácsbodrog, Békés, Temes, Veszprém és Csongrád vármegyék nagy tevékenységet fejtenek ki abban, hogy a népesebb városokban és községekben, ahol a munkásosztály nyomorult bérlakásokban kénytelen szorongani drága pénzen, inkább saját otthonot teremtsenek a gazdasági munkásnépnek. A társadalom egészséges szociális érzékét bizonyítja az, hogy ez évben nem kevesebb mint tízezer munkáscsalád jut saját tűzhelyhez. Veszprém megye 430 gazdasági munkásnak nyújt lehetőséget saját házhoz. Torontál és Temes megye egyenkint ezer-ezer munkás-házat épített meg még 1908-ban. Nagykikinda, Sörényháza, Peér és Balony község külön határozattal teszik lehetővé a munkásoknak, hogy saját otthonot teremthessenek maguknak.

A kamatláb.

Az osztrák-magyar bank múlt heti gyűlése a hivatalos kamatlábat négy és fél százalékról négyre szállította le. Ennek hatását a többi takarékpénztár és vidéki bank is érezi. Konverzióolvasóink vegyék figyelmükbe a kamatlábról szóló hireinket, mert ez által tetemes megtakarítások érhetők el.

Bélyegmentesség.

A birtokrendezésről szóló új törvény tervezete üdvösen akként intézkedik, hogy birtokrendezési és fölosztási eljárásokra vonatkozó minden okmány és birói eljárás irata bélyegmentes legyen.

Külső kereskedelmünk.

Az év három első hónapjáról elkészített kimutatás szerint külföldről behoztunk 346 millió korona értékű árút, ugyanakkor kivittünk 315 millió korona értékben, tehát külső kereskedési mérlegünk 5 millióval passzív, vagyis öt millióval többet hoztunk be, mint a mennyit kivittünk. — Ugyanezen idő alatt Ausztria vásárolt tőlünk 226 millió értékben, mi vásároltunk Auszriától 281 milliót, tehát itt is 55 millióval többet fizettünk el, mint a mennyit bevételeztünk.

Budapesti piaci árak.

Liszt. Nullás 17.00, egyes 16.80, kettes 16.60, hármas 16.40, négyes 16.10, ötös 15.90, hatos 15.50, hetes 14.90, nyolczas 7.90, F. 680., G. 6.40.

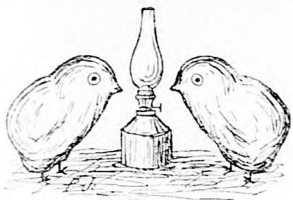
Buza ára jóval emelkedett.

Minőség	kilós	Ára 100 kgr.
Tiszavidéki	74	22.85 — 23.25
„	75	23.25 — 23.55
„	77	23.70 — 24.—
Pestvidéki	74	22.70 — 23.10
„	75	23.— — 23.40
„	76	23.25 — 23.50
„	77	23.45 — 23.70
„	—	— — —
Bánsági	74	22.60 — 23.—
„	75	23.— — 23.40
„	77	23.50 — 23.80
Bácskai	74	22.65 — 23.05
„	75	23.65 — 23.40
„	77	23.65 — 23.95
Fejérmegyei	76	23.20 — 23.45
„	77	23.40 — 23.65
Rozs I. rendű	20.10	— 20.40
„ középrend.	19.80	— 20.10
Árpa takarm. I.	13.70	— 14.—
„ II.	13.30	— 13.60
Köles	10.50	— 11.—
Zab I. rendű . .	14.80	— 15.20
„ II. „	14.—	— 14.80
Tengeri (belföldi)	12.95	— 13.05

Repce nem került piacra e héten.

Disznózsir 100 kg. 1.38 K., szalonna 1.08 és 1.14 korona közt.

Gazdáknak kiválóan fontos!!

Jövedelmüket a mesterséges

Baromii-tenyésztés

által tetemesen növelhetik. E célra legjobbak a szab.

PARTMANN-féle CSIBE KÉLTŐ és NEVELŐGÉPEK, mert

kezelésük egyszerű, hatásuk biztos, olcsók, tartósak.

Arjegyzékkel és utasítással készséggel szolgál a feltaláló és készítő:

PARTMANN JÓZSEF BUDAPEST: 192. V., VÁCI-UT

KÉRJE INGYEN

és bérmentve nagy képes magyar főárjegyzékemet 3000-nél több ábrával mindenféle nikkelt, ezüst- és aranyórakról, valamint mindennemű szolid arany és ezüst-árakról, hangszerekről, aczélt és bórakról stb. eredeti gyári árban.

- Nikkel remontoir óra — — — K 3.—
- System Roskopf patent óra — — — K 4.—
- Svájci eredeti system Rosk. pat. K 5.—
- Bejegyz. Sas Rosk. nikk. rem. óra K 7.—
- Ezüst rem. óra „Gloria” művel — K 8.40
- Ezüst rem. óra dupla fedéllel — K 12.50
- Orosz tula nikk. cylinder rem. óra „Luna” művel — — — K 10.50
- Kakukóra 8.50, Konyhaóra — — — K 3.—
- — — — — — — — — — — K 2.90
- — — — — — — — — — — K —

Ehresztőóra — — — — — — — — — — — K —
 Leketeerdei óra — — — — — — — — — — — K —
 Minden óráért 3 évi írásbeli jótállás. — Koczkázat kizárva! Becserelés megengedve, vagy a pénz vissza:

Első oragyár
KONRÁD JÁNOS BRÜXBEN cs. és kir. udvari szállító
Brüx, 863. sz. (Csehország.)

60 év

tapasztalata azt bizonyítja, hogy a doktor Schneberger - féle

Moh-szeletke

czukorkák köhögés, rekedtség, nyálkásodás, asztma és katarus ellen felülmulthatatlanok, mit a legkiválóbb orvosi tekintélyek elismernek és ajánlanak. — Megrendelhető az egyedüli készítőnél: **Dr. SCHOLTZ ALADÁR** gyógyszerésznél POZSONYBAN.

Szent Márton gyógyszerzetár. Egy doboz ára — 76 fillér. 4 doboz 3 korona 55 fillér.

Előleges pénztalványozásra bérmentve küldik posta fordultával.

A valódi Kállai-féle „GLÓRIA“

benzinmotorok és motoreséplők

KÁLLAI MOTORTELEPE BUDAPEST, NAGYMEZŐ-UTCZA 43.

Hol használt járgányos s gőzcséplőkészletek cserébe is vétetnek

„Vulkán“

angol ezüst-aczél

fű- és gabona-kaszák

fölmulthatatlanok minden tekintetben. Kipróbálva és elismerő-bizonyítványokkal kitüntették a: „Magy. Kir. Gazdasági Akadémia, Magyaróvár, Magy. Kir. Gazdasági Tanintézet, Debreczen, Magy. Kir. Gazdasági Tanintézet, Kassa.” Tessék egy levelezőlapon a „Vulkán” aczél-árak értesítő-közlönyét kérni, melyet bárkinek ingyen és bérmentve azonnal megküld a

„Vulkán“-lap

kiadóhivatala
 Devecser, Veszprémmegye

Ismét óriási szerencse Gaedickenél

A szerencse által oly kiválóan kedvelt gyűjtődénekvői az utolsó sorsjátékban annyi főnyereményhez jutottak, hogy szinte szállóigévé vált ez a mondás:
Naponta egy főnyeremény Gaedickenél!

Csak az **utolsó sorsjátékokban** a következő főnyereményeket fizettük ki t. vevőinknek:

A legnagyobb főnyereményt 400.000 K-t a 19406. számra			
90000	koronát a	3148	számra
80000	”	47334	”
70000	”	11140	”
60000	”	3952	”
50000	”	64714	”
40000	”	95853	”
30000	”	112645	”
30000	”	42778	”
30000	”	88837	számra
25000	”	15900	”
25000	”	30049	”
25000	”	52235	”
20000	”	22692	”
20000	”	79375	”
20000	”	90638	”
20000	”	88000	”

A ki egy főnyereményhez akar jutni, az játszóknak feltétlenül Gaedicke szerencsegyűjtődjében, mert eddig ott nyertek bizonyíthatólag a legtöbb főnyereményt. Az 1. oszt. huzása már május 21-én és 23-án kezdődik. A sorsjegyek ára:
 egy egész — 12.—
 egy fél — 6.—
 egy negyed — 3.—
 egy nyolcad sorsjegy — 1.50 korona.

G A E D I C K E

BANKHÁZ * * * * * **BUDAPEST**
 IV., Kossuth Lajos-utca 11. sz.

Postabefizető-lapot vevőinknek portómentesen küldjük Kísérlelje meg egyszer szerencséjét Gaedicke szerencse-gyűjtődjében s Ön bizony számíthat eredményre.

BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ

vese- és hólyagbajoknál minden vizet felülmul

Kellemes, kissé savanykás ízű, vasmentes, szénsavdús.

RENDKIVÜL ÜDÍTŐ ASZTALI VIZ.

Orvosilag ajánlva.

Ivó-gyógymódrá használva, vese- és hólyagbajoknál, a vesemedence idült-hurutjainál, húgykő- és fővényképződésnél, a légutak és a kiválasztószervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásának bizonyult.

Prospektust kívánatra küld a forráskezelőség:

Muschong buziási gyógyfürdő igazgatósága Buziásfürdőn.

Kapható Budapesten: Edesky L., Vahkampff és Görög ásványvíz kereskedőknél és minden fűszer és csemegekereskedésben.

KRISTÁLY FORRÁS

szénsavval telített ásványvize hasznos ital *étvágy zavaroknál és emésztési nehézségeknél.* A legtisztább és *leg-egészségesebb* asztali és borviv. — Hathatós *szomjcsillapító.* — Ovszer fertőző betegségek ellen. — Orvosi rendel szerint egy melegített pohárral igyék éhgyomorral. — Kívánatra teljesneküli töltést is szállít a

Szt. Lukács fürdő Kútvállalat Budán.

„Szt.-Lukácsfürdő“

gyógyfürdő, Buda.

Téli és nyári gyógyhely

Természetes forró-meleg kénes források, iszapfürdők, iszapborogatások, massage, vizgyógyintézet, gőzfürdők, kő- és kádifürdők, gyógyvízszodák. Olcsó és gondos pensio. Csúsz, köszvény, ideg-bajok. Lakás, ellátás felől kimerítő prospektust küld ingyen a

Szent-Lukácsfürdő igazgatósága, Buda.

Kettős elektromágneses kereszt

gyógyít és felüdit kezesség mellett.

Telefon 45-22.

E készülék gyógyít és segít fej-, fül- és fogfátsnál; a migrén neuralgia, vértúlás sápkőr, szédülés, a fülzúgás, nagyothalás, a szívverés, szív-R. B. 86967. sz. beri szervezetet meg-göröcsök, asztmatikus rohamok, gyomorgöröcsök és egyéb gör-csök, az étvágytalanság, a hideg kezek és lábak, a csusz, köszvény, ischias bajiában, in-fluenzában, s a velejáráo há-tfájásoknál, különösen ideg-bántalmaknál s a velök járó álmlatlanság bajiában; a ren-detlen vérkeringés bajiában s még sok más oly bajiában, a melynek a normális orvosi ke-zelés szerint villamosáram a gyógyító szere. E készülék-nek tagadhatatlan előnye az, hogy nemcsak időről-időre, de állandóan jótékony villa-mos áramot áradoztat szét a testen s míg egy felől szinte bámulatos sikerrel gyógyít; másfelől a legháladato-sabb ovószert az em-len. Nagy figyelemre méltó az a körülmény, hogy husz-éves betegségeket teljesen meggyógyított. Az irodám-ban levő elismerések és bi-zonyítványok, a melyek a világ minden részéből hálá-san emlékeznek meg talál-mányomról, mindenkor min-denki által megtekinthetők. Akit legkésőbb 45 nap alatt nem gyógyít meg készülé-kem, az visszakapja pénzét. Ahol már minden hasztalan, volt, kérem tessék a készü-de állandóan jótékony villa-mos áramot megpróbálni.

Nagy készülék 8 korona. Oly betegségek ellen való, melyek 16 évnél nem hosszabbak.

Kis készülék 6 korona. Csak gyermekeknek s igen érzékeny nőknek való.

Központi eladási és szétküldési hely a bel- és külföld részére Müller Albert, Budapest, V/5., Vadasz-utca 34. szám.

BÁMULATOSAN OLCSÓ KERITÉSEK

SZŐLŐ-TE-REMELOK FÜZEL-VESE MEZŐ-CAZDAK FÜZEL-MÉRE

HAIDEKKER SÁNDOR

Budapest, VIII., Ullői-ut 48/18. sz.

kizárólagos gyártója a világ-szabadalmazott

„HUNGÁRIA“ DRÓTFONATOKNAK

melyek előnyeknél fogva felülmulnak minden másfajta kerítést. — Állandóan készletben. — Kiszolgálás azonnal, figyelemmel és pontosan.

„Hungária“ drótfonatok négyzetmétere 30 fillértől kezdve.

Díjmentes árjegyzékért forduljon fenti ozimhez.

Olcsó esen ágytollak

5 kiló új fosztott 12 K: fehér, pehelykőnyű 18-24 K; hófehér fosztott 30-36 K; szállítás franko utánvétellel. Csere és visszazavével a postadíj megterítésével történhetik.

SACHSEL BENEDEK, Lobos 11 Pilsen U.p. Csehország

DERÜS KÉPEK.

Írta: Maróthi János

Kapható 1 koronáért kiadóhivatalunkban.

GÖZCSÉPLŐ-KÉSZLETEK.

magánjáró lokomobílok, használtak, gyárilag javítottan, kedvező fizetési feltételekre szállít

SEIFRIED HUGÓ. BUDAPEST. Katona József-utca 17.

LEGOICSÓBB DRÓTFONATOK ÉS TŰSKÉS SODRONY BÁRMINŐ KERITÉSHEZ.

EZ IDEI KÉPES ÁRJEGYZÉKÜNKET KIVÁNATRA MEGKÜLDJÜK.

KOLLERICH PÁL ÉS FIAI

BUDAPEST, IV. FERENCZ JÓZSEF RAKPART 21 SZ.

Benzin-, nyersolaj- és szivógáz-motorok

Motoros cséplőkészletek.

A legjobb gépek. A legolcsóbb üzem. Kedvező fizetési feltételek. Tessék árjegyzékét kérni, ingyen küldjük.

DOBRY ANT motor- és géppárainak magyarországi kizárólagos képviselője.

Kovács Mihály és Társa

Budapest, V, Hold-ut cza 23.

Szőlő-oltványok

kétéves gyökérrel hirtványok pótlására és telepítésre, sima oltványok, nemes veszők, ültetésre és párosításhoz legjobb fajokban

Hegyí bor kitűnő minőségben kapható

SZÉKELY A. JÓZSEF, Gyöngyös